Мирољуб Тодоровић
КИБОРГ

Мирољуб Тодоровић
КИБОРГ

Главни и одговорни уредник
Милан И. Арнаут

© copyright АЛТЕРА / Мирољуб Тодоровић, 2013.

Мирољуб Тодоровић

КИБОРГ

Београд, 2013.

КИБОРГ

ЦЕЗАРЕ СТАРКЕЉО
ЗАШТО ХРАНИШ ПТИЦЕ

на најчистијој невиној Земљи
китио си се озоном и силицијумом
као Финеј кога су богови ослепели
напојићу те речима и речима

Цезаре старкељо зашто храниш птице
непријатељ је запалио Сатурнова мора
оседлај Марс оврши пшеницу
и у белом топлом млеку пробуди убилачку страст

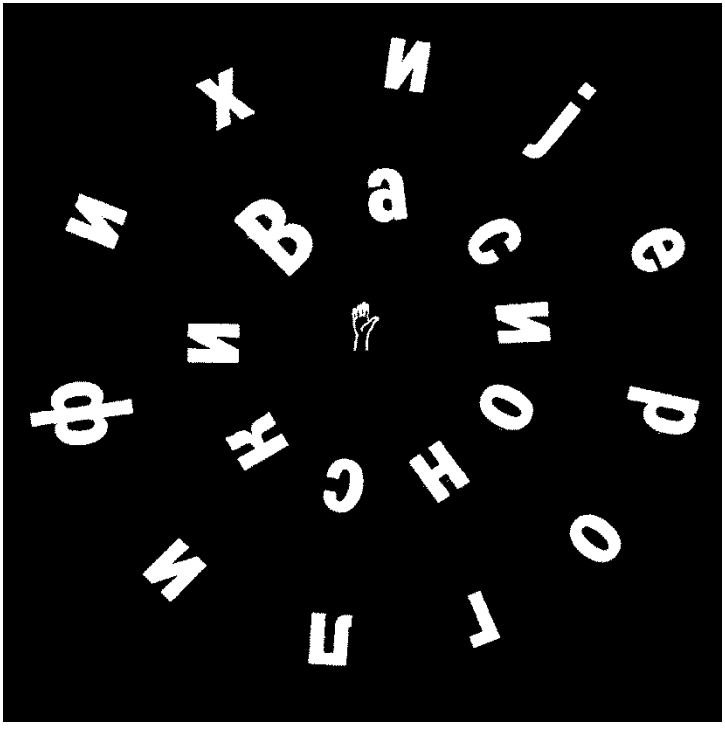

УЋИ ЋЕШ У ШИФРУ
И ПОСТАТИ НЕМ

из дојке жене плава светлост за ванземаљце
осам таласних дужина водоничног атома
удахнуо си свежу крв са лабудових крила
путник и ратар као нож самурајски

у родници девице блиста родоскрвни пожар
сокови жлезда поливају небеске трагаче
уђи ћеш у шифру и постати нем
црна је препелица на твоме прозору

КРОЗ СПИРАЛЕ СВЕМИРА

угљеник и кисеоник у крви су незвезда
кроз спирале свемира дува протонски ветар
у позлаћеним кацама умници и цареви
трљају своје омлохавело руно

ко затвори ухо пред кресницом пред поскоцима
дивљи киборг раскопаће му срце
жена на скрлетној звери са седам глава
избљуваће гроб из ждрела грозничавог

Васионски хијероглифи

Писмо азбуком водоничних атома и космичних зрачења, чека одговор звезда

човекова васионска порука, сликовно писмо евентуалним житељима других планета, путује од прошле недеље Јупитеровом сондом „Пионир 10". хијероглифног писма из XX века

руком човек знак о намерама ове земаљске мисије.

Десно од земаљског пара, означене су и телесне димензије. Као јединица мере узета је таласна дужина једног атома водоника, која износи 20 сантиметара. је означена бројем 1000 што (у систему са основом) означава 8. осам

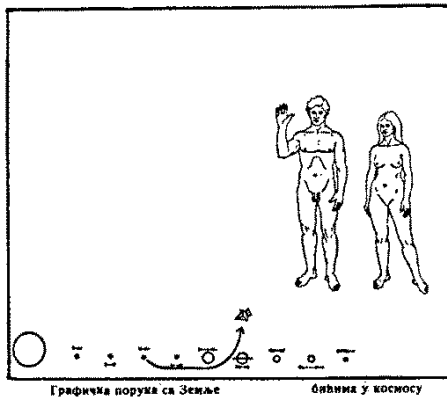

Графичка порука са Земље бићима у космосу

који је заједно научно кумовао овом подухвату. Линдини хијероглифи су изражени у симболима тако да би их становници далеких небеских тела могли схватити

Писмо је утравирано у позлаћену вакуминијумску плочицу, дугу 22.9 а широку 15,2 сантиметра, од чије постојаности научници очекују да ће издржати лет дуг сто милиона година, или растојање од 3.000 светлосних година.

Међузвездана шифра објасни незнаним бићима других порекло ове сонде, као и о постојању наше планете и о људима на Земљи. У доњем делу плочице су нацртани Сунце и његових

таласних дужина водоничног атома, а то је равно 160 сантиметара.

слова — водоник

Водоник је одабран зато елемент понајчешће јавља у васиони. Отуда је у левом горњем углу таблице уцртан знак од дик кружића спојена цртом — да симболише молекул водоника састављен од два атома. Полазе се од претпоставке да евентуална бића у васиони поіма о водонику, као зачетку животне материје.

Зракаста фигура приказује положај Сунца и датум када је сонда са Земље према Јупитеру. То је нека воста

дан делић. Неизвесно ли се сонда, тешка свега 270 килограма, лансирана рекордном брзином од 51.800 км. на час, топште пробити кров астероидни појас, малих планета, који се налази на путу до Јупитера.

је неизвесно хоће ли довољно енергије лучити „атомска мини-централа" снабдевена ова сонда. „Атомска мини-централа" са четири термоелектрична радио-изотопска генератора, пуњена плутонијумским диоксидом 238, потребно јер би сунчане ћелије на ово) турнеји биле на Јупитеру је сунчева светлост 27 пута слабија него на Земљи. Кад сонда стигне у подручје Јупитера (идуће године) ова њена атомска „мини-централа даваће још 140 вати (довољно иначе да се сијалицом осветли нормална соба) од којих 26 вати стоје на располагању за функционисање 11 научних инструмената, тешких свега 30 килограма.

Ти инструменти треба онда да емитују на Земљу, удаљену од Јупитера преко 800 милиона километара, више од хиљаду информационих јединица у секунди. четири часа остају сонди да у пролетању у близини Јупитера прикупи сигнал

Земље 45 минута (брзином светлости), а још толико је времена потребно за сваки одговор из контролног центра

Услед велике удаљености снимци које буде чинио, први снимци Јупитерове површине, неће бити преношени радио таласима као са „Маринера 9" у претходним излетима ближим планетама, него ће се прикватати и поново компоновати помоћу ком пјутера.

пролети поред Јупитера, брзином од 125.000 на час, сонда „Пионир 10" ће одлетети до спољне ивице хелиосфере и даље у међузвездани простор, изван нашег система. Да ли ће наићи на прилику да остави поруку, хијероглифе о животу на Земљи, то је наравно, крајње неизвесно? Од те наде до одгонетања хијероглифа, за које је заједно са сондом и свим космичким уређајима,

„ПИОНИР-10" СТИЖЕ

ЗАНГЕЗИ
Велимиру Хлебњикову

то је похотна звер коју ловиш
у дворцима вијугавим попут змије
Зангези ти си тескоба камен песме
што се задихан котрља кроз Азбуку

двадесет пута заузми и разруши Кијев
док оплођујеш своју жену смртно блед
не сањај! прочитај громко на заумном језику
кљусе-ветар којим си шумео Русијом

*

твој простор кроз слова цвили
грађанине мишјег света сурови анђеле
рука ти је подигнута према Ел-временима
са сунцем што се топи ко цркнути коњ

њушком пијаном и мокром кија
Нептун твој брат у леденој небеској ноћи
народ је отпловио уклетим лађама
са иструлелих весала капље зелена вода

*

дављеник спокојно спава окован
из угашених пепелишта мирис људског меса
оружје ће опет подићи из каљуге
јаросни дивљаци с црвеним хртовима

отварају се људождерске руже
већ чујем песме звезданог језика
срећни народи из куле вавилонске
Јупитер је ваш бог и ваша жртва

ПЛАВА ГУСЕНИЦА ТЕЧНОГ КИСЕОНИКА

"run until you hear the ocean’s everlasting cry"
у снажном захвату гравитационе плиме
плава гусеница течног кисеоника
цеди се као крв низ твоју иридијумску кожу

отровну погачу од пшенице положила си на сто
донела пуне чиније сребром превучене
не чујем твоје дисање ово је мртва планета
ти си само сенка прозирна и лелујава

азбуком водоничних атома

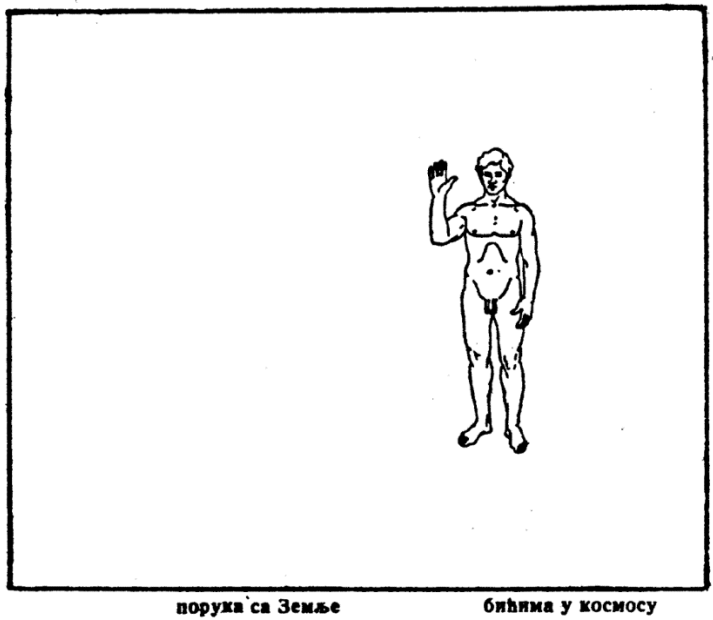

порука са Земље бићима у космосу

Прва човекова васионска порука, сликовно писмо - евентуалним житељима других планета, путује од прошле недеље Јупитеровом сондом „Пионир 10".

КРТИЦЕ ПОДРИВАЈУ ОБАЛЕ ОКЕАНА

над кором језика кристална планина
она коју знам и коју ћу освојити
војском гладних и подивљалих фонема
кинески зид илузија

кртице подривају обале океана
једу шећерну трску твојим трулим зубима
још стоје окрвављене усне на реченици
тамо где започиње опојни смрад историје

НА МОМЕ ДЛАНУ
НЕВИНО ОКО ЈАГОРЧЕВИНЕ

звездар сам плаховит у модрикастом времену
с траговима ражи и чичка на трбуху
у шљунак звонких брзака спуштам
знамење других светова Јупитерову Црвену мрљу

небески прстенови годови сржни зраци
храњени млечним соковима Земље
на моме длану невино око јагорчевине
упија бестидне речи пожудне Офелије

ПИЋЕШ КОБИЉЕ МЛЕКО

ако претворимо планету у јабуку
од људских костију метана и злата
низ стрелохитре сунчеве образе
цедиће се мехурасти испљувак човек

вратио сам те у мртву девицу
божји сине с круном трња на глави
у саркофагу од црвеног гранита
пићеш кобиље млеко своју вечност

других звезда

Пошто пролети поред Јупитера, брзином од 125.000 на час, сонда „Пионир 10" ће одлетети до спољне ивице хелиосфере и даље у међузвездани простор, изван нашег система. Да ли ће имати на прилику да остави поруку

о животу на Земљи

?

пројекти

КИБОРГ

низови речи полетеће из нашег мозга
преко рибњака и црвених чапљи
међузвездану шифру треба нацртати
леденим ветровима и белим патуљцима

седам планета лови њене фотоне
на истоку западу северу и југу
она нага плива по Венериним језерима
страсно зарива нокте у врат седог Урана

*

твоја песма чупа из таме мукле знаке
у жестокој ватри водоникова сенка
лебдиш сувих усана програмиран
на слепоочници ти цев препуна малих комета

пчеле облећу сунчану ћелију
кристали су у њиховој тамноцрвеној јетри
узалуд ме обмањујеш ти си космички краљ
што просипа отров брзином светлости

ОД ТВОЈЕ ПОНОЋИ СКРОЈИЋУ БИСЕРНУ ШКОЉКУ

повраћао сам у океан лежећи на обали
златасте капи са Шагалове Беле невесте
дир бул шчил убеш шчур
заумни Алексеје Јелисијевичу

док играш у паклу светскраја
в огње ты узнал нечто лучшее
од твоје поноћи скројићу бисерну школьку
малу звер можда стеницу с црвеним ножицама

...ое земаљске мисије.

...десно од земаљског пара, означене
...су и њихове телесне димензије. Као је-
...ма из ...диница мере узета је таласна дужина
...а није у ...једног атома водоника, која износи 20
...сантиметара. Висина жене је означена
...десног осме- ...бројем 1000 што (у систему са осно-
...ичког астронома ...вом 2, а не 10) означава 8, то јест осам
...верзитета Корнел,

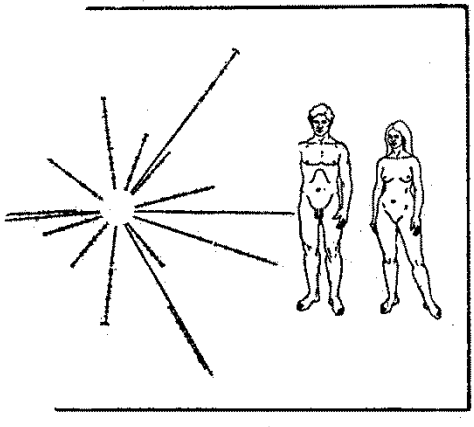

...са Френком Дрејком
...ом подухвату. Лин-
...изражени у сим-
...тановници дале-
...схватити ако

...ту алу-
...

таласних дужина водоничног атома, а то је равно 160 сантиметара.

Уместо слова — водоник

Водоник је одабран зато што се тај елемент понајчешће јавља у васиони. Отуда је у левом горњем углу таблице уцртан знак од два кружића спојена ...ом — што треба да симболише мо-
...ника састављен од

астероид.
та, који се ...
Затим је нень...

ла" којом је снабде...
томска мини-централ...
четири термоелектричн...

диоксидом 238. Ово је би...
јер би сунчане ћелије на о...
биле бесмислене: на Јупитеру

Земљи. Кад сонда стигне у ...
Јупитера (крајем идуће године) о...
на атомска „мини-централа дава...

сијалицом осветли нормална соба
којих 26 вати стоје на располагањ...
функционисање 11 научних инстру...

Ти инструменти треба онда да ...
тују на Земљу, удаљену од Јупит...
преко 800 милиона километара, ...

секунди. Само четири часа остају ...
сонди да у пролетању у близини Ј...
тера прикупи податке потребне нау...

де од осам вати, треба да путу...
Земље 45 минута (брзином свет...
а још толико је времена потре...

садена у Калифорнији. Услед...
удаљености снимци које буде ...
ви снимци Јупитерова површ...

„Маринера 9" у претходи...
ближим планетама, него...
тати и поново компоно...

Пошто пролети ...
ном од 125.000
10" ће одлет...

изван
...

РЕКАО СИ ЕКСПЛОЗИЈА АЗИЈЕ

остају само ветар боје и со
по моме лицу невешти орачи
рекао си: експлозија Азије
љубавници ће се цедити низ сребрна стабла тајги

степенице од овса до месечевих планина
реч-предмет највећа радост мојих чула
као гром одјекујеш Хомере познати скитски лупежу
с понорницама које се рађају у запењеном говору

У ОЛУЈНОМ ВЕТРУ ПОД НЕПОЗНАТИМ САЗВЕЖЂИМА

брже од трајања једне сунчеве године
појавио се дечак белокос са змајевим очима
из ноздрва му извире тамни мед
фосфорни пламен није спржио његове усне

заклаћу га у предвечерје у Венерину част
док се муње обрушавају у меко људско месо
у олујном ветру под непознатим сазвежђима
изговорићеш његово заборављено име

Васионски

Аутор тог хијероглифног писма из XX века је Линда Саган

жена америчког астронома Карла Сагана, са универзитета Корнел, који је заједно са Френком Дрејком научно кумовао овом подухвату. Линдини хијероглифи су изражени у симболима тако да би их становници далеединица мере узета је таласна дужина једног атома водоника, која износи 20 сантиметара. Висина жене је означена бројем 1000 што (у систему са основом 2, а не 10) означава 8, то јест осам таласних дужина водоничног атома, а то је равно 160 сантиметара.

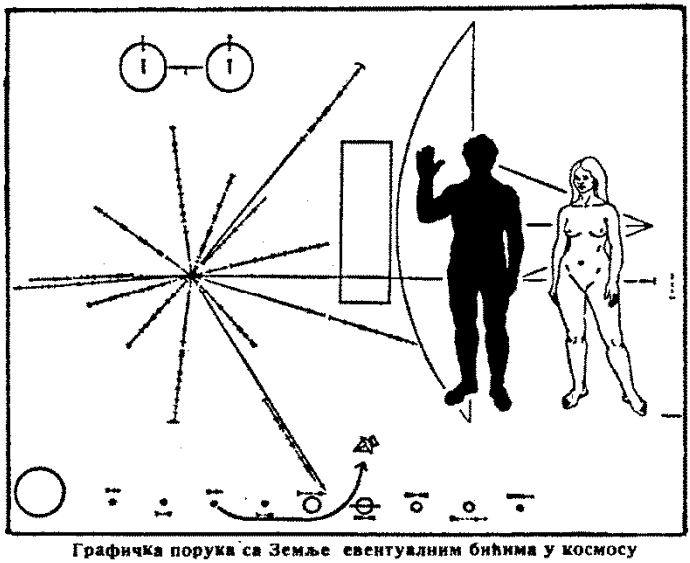

Графичка порука са Земље евентуалним бићима у космосу

Уместо слова — водоник

КАДА НАМ МРАЗ ПРИКУЦА СРЦЕ ДИВЉИМ РУЖАМА

речи разапета између ствари као дуга
ако преживиш ово паклено путовање
у ћелији из које расте клица будуће биљке
there stands the golden castle ready to explore

кроз вртлоге црвених амонијачних облака
дечак баца облутке према свемиру
путник ће стићи на наранџасту планету у
новембру када нам мраз прикуца срце дивљим
ружама

ТЕКУ ЦРВЕНЕ И ЖУТЕ ЛАМЕ

низ светлосне матице ваздуха
теку црвене и жуте ламе
флозвезде ти си само сен беланчевина и магла
ом ах хум – ом ах хум

тражећи камен мудраца замутио сам урин
загревао га у глиненој реторти
рађа се нови свет из мојих жлезда и утробе
трепери ко куршум крилати и жарни

С МИРИСОМ ЉУБИЧИЦЕ С ИЛОВАЧОМ

трубљењем у белу сребром оковану шкољку
градио сам кулу у којој станујеш
с мирисом љубичице с иловачом
ми смо згрудвани дах кретање протоплазме

под узглављем нам пређа крхка као пламен
la beaute des fleurs qui fanent
у јаругама даждевњаци препуни отрова
чекају заумну реч почетак невремена

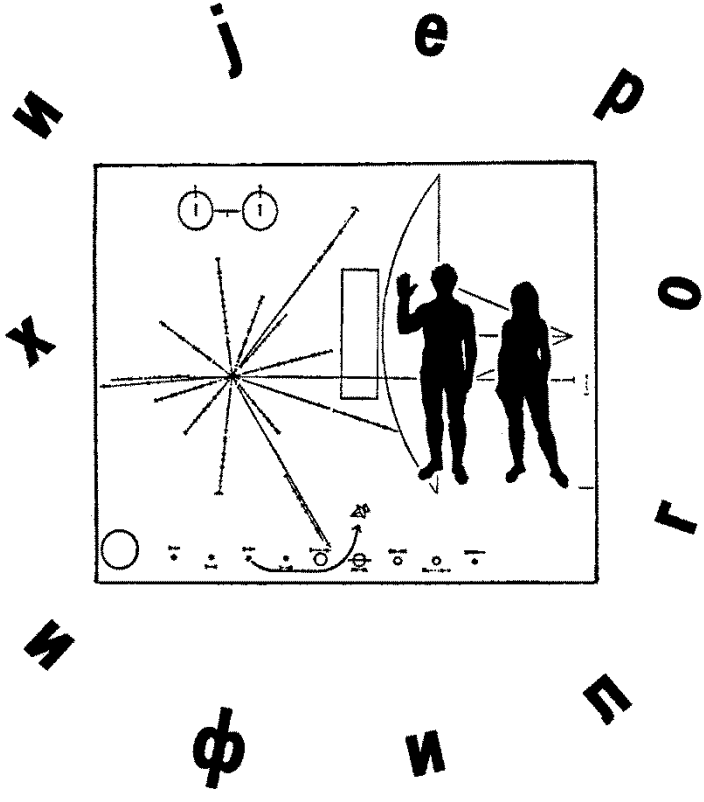
ф и л о с о ф и я

ДА ЛИ СТЕ ЧУЛИ ПСА КАКО ЗАВИЈА

на прамцу звездовоза главурда воденкоња
демон Земље револуције демон
азбучни ратници рушите ријте кидајте
у победничком лудилу крваво трупло језика

да ли сте чули пса како завија
уцртан у позлаћену алуминијумску плочу
сам у пустињи подивљао од жеђи
звездознанци се наслађују његовим беснилом

ВАСИОНСКИ ХИЈЕРОГЛИФИ
(Визуелна поема)

Васионски хијероглифи

Писмо Линде Саган азбуком водоничних атома и јединицама космичних зрачења, плаћено 100 милиона долара, чека одговор са других звезда

Прва „чивијска" васионска порука, сликовно писмо „центуралним житељима других планета, путуће од прошле недеље Јупитеровом сателиту „Пионир 10", стигло у хиљадугодишњем писму у XX веку. Линда Саган, која није сродствена са аутором „Интелигентног осмеђа" него је жена америчког астронома Карла Сагана, са универзитета Корнел, руком човек даје знак о мирољубивим намерама ове земаљске мисије.

Писмо од шездесетог вара, означене су и њихове релативне димензије. Као јединица мере врста је таласна дужина једног атома водоника, која изнаси 28 сантиметара. Висина жене је означена бројем 1000 пута (у систему са основом 2 а не 10) означава 8, то јест осам

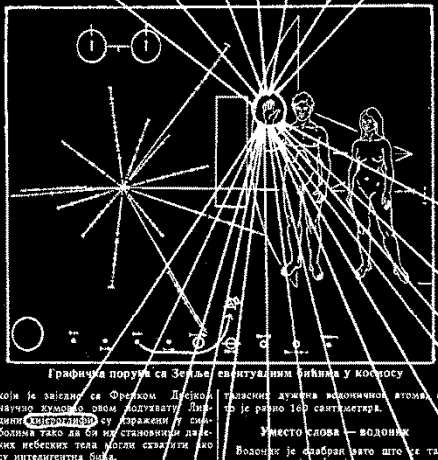

Графичка порука са Земље евентуалним бићима у космосу

хиљада таласних дужина водоничних атома, а то је равно 160 сантиметара.

Уместо слова — водоник

Водоник је изабран зато што је тај елемент понајчешће јесна у васиони. Отуда је у левом горњем углу такође уцртан знак од два кружића („спојена" атома — што треба да симболише молекул водоника састављен од два атома. Поред се од претходне да евентуални „они" у васиони знају већ неког појма о водонику као заједничкој животној материји.

Зракаста фигура у левој половини плочице приказује положај Сунца и датум када је сонда стартовала са Земље према Јупитеру. То је нека врста „космичког календара", који означава датум полетања сонде „Пионир 10".

Атомска мини-централа на Јупитер

Хоће ли овај васионски ребус у слици попите испунити мисију „ваше" од готово бескрајних „ако" неизвесности, у којима су препреке на путу од 630 дана до периферије Јупитера тек само је дан делић. Неизвесно је хоће ли се соница, тешка снега 270 килограма, лансирана досад рекордном брзином од 51.600 км. на час, успети пробити кров астероидног појаса, пресећи путеве малих планета, који се налазе на путу до Јупитера. Затим је неизвесно хоће ли довољне енергије пружити „атомска мини-централа" којом је снабдевена ова сонда. „Атомска мини-централа" располаже са четири термоелектрична радио-изотопска генератора, пуњена плутонијумским диоксидом 238. Ово је било потребно јер би сунчане ћелије на овој турнеји биле бесмислене: на Јупитеру је сунчева светлост 27 пута слабија него на Земљи. Када сонда стигне у подручје Јупитера (крајем идуће године) ова њена атомска „мини-централа" даваће још 140 вати (довољно иначе да се једном сијалицом осветли морална соба) од којих 26 вати стоје на располагању за функционисање 11 научних инструмената, тешких свега 30 килограма.

Ти инструменти треба сонди да емитују на Земљу, удаљену од Јупитера преко 800 милиона километара, више од милијаду информационих јединица у секунди. Само четири часа остаје сонди да у пролетању у близини Јупитера прикупи довољне потребне научницима на Земљи. Сада сигнал ове сонде од осам вати, треба да путује до Земље 45 минута (брзином светлости), а још толико је времена потребно за сваки одговор из контролног центра Пасадена у Калифорнији. Услед велика удаљеност сигнаци које буде чинио, при „пиониру" Јупитерове површине, неће бити пренесени радио таласима као са „Маринера 9" у претходним излетима ближим планетама, него ће се прикупити и поново компоновати помоћу ком пјутера.

Пошто пролети поред Јупитера, брзином од 125.000 км на час, сонда „Пионир 10" ће одлетети до спољне ивице хелиосфере и даље у међузвездани простор, изван нашег система. Да ли ће наићи на предмету да остави поруку, хијероглифе Линде Сагана о животу на Земљи, то је „нарадо, крајње неизвесно? Од те даље до одговора Земљиних хијероглифа, за које је, заједно са сондом и свим космичким уређајима, утрошено преко 100 милиона долара, остаје још дуг пут.

„ПИОНИР-10" СТИЖЕ НА ЈУПИТЕР 3. ДЕЦЕМБРА 1973.

Пасадена, 8. марта (АФП)

Америчка сонда „Пионир-10" стићи ће на Јупитер 3. децембра 1973. године. До овог закључка експерти НАСЕ дошли су после ћучерашње успешно обављене две корекције путање „Пионира-10" према Јупитеру.

signalist project

Васионски хијероглифи

Писмо Линде Саган азбуном водоничних атома и јединицама космичних зрачења, плаћено 100 милиона долара, чека одговор са других звезда

Прва човекова васионска порука, сликовно писмо евентуалним житељима других планета, путује од пропуне недеље Јупитеровом сонцем „Пионир 10". Аутор тог хијероглифског писма из XX века је Линда Саган, која пише у сродству са ауторком „Извесног осмеха" него је жена америчког астронома Карла Сагана, са универзитета Корнел, који је заједно са Френком Дрејком научно кумовао овом подухвату. Линдини хијероглифи су изражени у симболима тако да би их становници далеких небеских тела могли схватити иако су интелигентна бића.

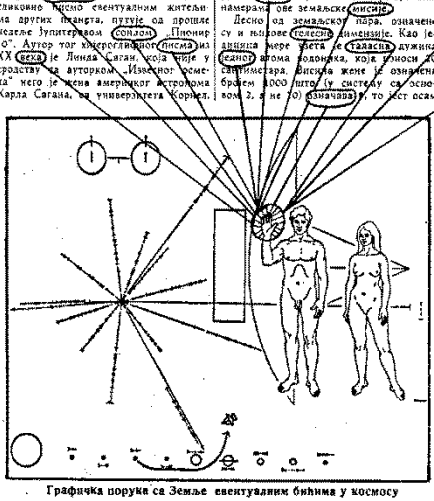

Графичка порука са Земље евентуалним бићима у космосу

Писмо је упакирано у позлаћену алуминијумску плочицу, дугу 22,9 а широку 15,2 сантиметра, од чије постојаности научници очекују да ће издржати лет дугачак милиона година, или растојање од 3.000 светлосних година.

Међузвездана шифра треба да објасни незнаним бићима других порекла ове сонде, као и основне појмове о постојању наше планете и о људима на Земљи. У доњем делу плочице су нацртани сунце (сасвим лево у углу) и његових девет планета. Треба по реду да Земља, најмлађа је лет сонде, лансиране у правцу Јупитера (пети по реду) означен линијом са стрелицом, у Линдиној вези да ће могућна бића у васиони схватити да стрелица показује правац кретања.

Бројчани симболи при том објашњавају „васионцима" и релативне удаљености девет планета, укључујући и Земљу, од Сунца: то су водоравне и усправне цртице, које треба схватити као васионску „километражу" — водоравни низ је нула и усправни јединица. За Меркур је означено на тај начин растојање од Сунца са десет мерних јединица (као 1010), а растојање Земље од Сунца са 26 (као 11010) таквих јединица. На линији путање је уцртана и скица саме сонде.

У десној половини скице, са увећаном контуром сонде у позадини, нацртани су човек и жена са Земље. Подигнутом руком човек даје знак о мирољубивим намерама ове земаљске мисије.

Десно од земаљског пара, означене су њихове телесне димензије. Као јединица мере узета је таласна дужина једног атома водоника, која износи 10 сантиметара. Висина жене је означена бројем 1000 (што у систему са основом 2, а не 10) означава 8, то јест осам таласних дужина водоничног атома, а то је равно 160 сантиметара.

Уместо слова — водоник

Водоник је одабран зато што се тај елемент понајчешће јавља у васиони. Отуда је у левом горњем углу таблице уцртан знак од два кружића спојена штом — што треба да симболише молекул водоника састављен од два атома. Полази се од претпоставке да евентуална бића у васиони имају већ неког појма о водонику, као састојку животне материје.

Зракаста фигура у левој половини плочице приказује положај Сунца и датум када је сонда стартовала са Земље према Јупитеру. То је нека врста „космичког календара", који означава датум полетања сонде „Пионир 10".

Атомска мини-централа за Јупитер

Хоће ли овај васионски ребус у слици уопште испунити мисију зависи од готово бескрајног броја непознаница, у којима су препреке на путу од 630 дана до периферије Јупитера чак само један делић. Неизвесно је хоће ли се сонда, тешка света 270 килограма, лансирана досад рекордном брзином од 11.800 км. на час уопште пробити кроз астероидни појас, препун малих планета, који се налази на путу до Јупитера. Затим је неизвесно хоће ли довољно енергије лучити „атомска мини-централа" којом је снабдевена ова сонда. „Атомска мини-централа" располаже са четири термоелектрична радио-изотопска генератора, пуњена плутонијумским диоксидом 238. Ово је било потребно јер би сунчане ћелије на овој турнеји биле бесмислене: на Јупитеру је сунчана светлост 27 пута слабија него на Земљи. Кад сонда стигне у подручје Јупитера (крајем идуће године) ова њена атомска „мини-централа" даваће још 140 вати (довољно сигнал да се једном сијалицом осветли нормална соба) од којих 26 вати стоје на располагању за функционисање 11 научних инструмената, тешких света 30 килограма.

Ти инструменти треба онда да сниму на Земљу, удаљену од Јупитера преко 800 милиона километара, више од хиљаду информационих јединица у секунди. Само четири часа остаје онда сонди да у пролетању у близини Јупитера прикупи податке потребне научницима на Земљи. Сваки сигнал ове сонде од осам вати, треба да путује до Земље 45 минута (брзином светлости), а још толико је времена потребно за сваки одговор из контролног центра Пасадена у Калифорнији. Услед велике удаљености снимци које буде чинило, први снимци Јупитерове површине неће бити преношени радио таласима као са „Марињера 9" у претходним излетима ближим планетама, него ће се прихватати и поново компоновати помоћу компјутера.

Пошто пролети поред Јупитера, брзином од 125.000 км. на час, сонда „Пионир 10" ће одлетети до спољне ивице хелиосфере и даље у међузвездани простор, изван нашег система. Да ли ће нашли на прилику да оставе поруку, хијероглифе Линде Саган о животу на Земљи, те је,нарано, крајње неизвесно? Од тих кеде до одгонетања Линдиних хијероглифа, за које је, заједно са сондом и сним космичким трећијима, утрошено преко 100 милиона долара, остаје још дуг пут.

„ПИОНИР-10" СТИЖЕ НА ЈУПИТЕР 3. ДЕЦЕМБРА 1973.

Пасадена, 8. марта (АФП)

Америчка сонда „Пионир-10" стићи ће на Јупитер 3. децембра 1973. године. До овог закључка експерти НАСЕ дошли су после лучарашње успешно обављене две корекције путање „Пионира-10" у времену Јупитеру.

signalist project

Васионски хијероглифи

Писмо Линде Саган азбуком водоничних атома и јединицама космичних зрачења, плаћено 100 милиона долара, чека одговор са других звезда

Прва човекова васионска порука, сликовно писмо евентуалним житељима других планета, путује од прошле недеље Јупитеровом сондом „Пионир 10". Аутор тог хијероглифног писма из XX века је Линда Саган, која није у сродству са аутором „Извесног осмеха" него је жена америчког астронома Карла Сагана, са универзитета Корнел, који је заједно са Френком Дрејком научно хумовао овом водухвату. Линдини хијероглифи су изражени у симболима тако да би их [redacted] талених небеских тела могли сматрати као су интелигентна бића.

[redacted] је утиснуто у позлаћену алуминијумску плочицу, дугу 22,9 а широку 15,2 сантиметра, од чије постојаности научници очекују да ће издржати лет дуг сто милиона [redacted] или растојање од 3.000 светлосних година.

Међузвездана шифра треба да објасни незнаним бићима других планета ово сонде, као и основне појмове о постојању наше планете и о људима на Земљи. У [redacted]-веку плочице су нацртани Сунце (сасвим лево у углу) и његових девет планета. Треба по реду да Земља, одакле је лет сонде, настане у правцу [redacted] (четврти по реду) означен линијом са стрелицом, у Линдиној идеји да ће могућна бића у васиони разлучити да стрелица показује [redacted] кретања.

Бројчани [redacted] при том обележавају „васионска" и релативне удаљености девет планета, укључујући и Земљу, од Сунца: то су водоравне и усправне цртице, које треба сматрати као васионску „километражу" — водоравни знак је нула и усправни јединица. За Меркур је означено на тај начин растојање од Сунца са десет мерних јединица (као 1010), а растојање [redacted] од Сунца са 26 (као 11010) таквих јединица. На линији путање је уцртана и скица саме сонде.

У десној половини скице, [redacted] контуром сонде у позадини, нацртани су човек и жена са Земље. Подигнутом руком човек даје знак о мирољубивим намерама ове земаљске мисије.

Десно од земаљског пара, означене су и њихове телесне димензије. Као јединица мере узета је таласна дужина једног атома водоника, која износи 20 сантиметара. Висина жене је означена бројем 1000 што (у систему са основом 2, а не 10) означава 8, то јест осам

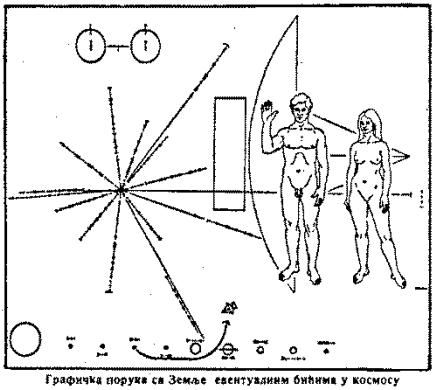

Графичка порука са Земље евентуалним бићима у космосу

[redacted] дужина водоничног атома, то је равно 160 сантиметара.

Уместо слова — водоник

Водоник је одабран зато што су ти елементи најчешће заступљени у васиони. Отуда је у левом горњем углу таблице уцртан знак од два [redacted] спојена октом — што треба да симболише молекул водоника састављен од два атома. Полази се од претпоставке да евентуална бића у васиони имају већ неко појма о водонику, као заједничкој животној материји.

Зрачасти [redacted] у левој половини плочице [redacted] Сунца и датум када је сонда стартована са Земље према Јупитеру. То је [redacted] „календара", који означава датум полетања сонде „Пионир 10".

Атомска мини-централа за Јупитер

Хоће ли овај васионски ребус у стилу [redacted] алуминијумске мисије зависи од тајног [redacted] бројева [redacted] у којима су трепереће на лету од 630 дана до периферије Јупитера тек само један делић. Неизвесно је хоће ли се сонда, тешка свега 270 килограма, лансирана досад рекордном брзином од 51.800 км. на час, моћи пробити кроз астероидни појас, препун малих планета, који се налази на путу до Јупитера. Затим је неизвесно хоће ли довољно енергије лучити „атомска мини-централа" којом је снабдевена ова сонда. „Атомска мини-централа" располаже са четири термоелектрична радио-изотопска генератора, пуњена плутонијумским диоксидом 238. Ово је било потребно јер би сунчане ћелије на овој турнеји биле бесмислене: на Јупитеру је сунчева светлост 27 пута слабија него на Земљи. Кад сонда стигне у подручје Јупитера (крајем идуће године) она ће на атомска „мини-централа давати још 140 вати (довољно иначе да се једном сијалицом осветли нормална соба) од којих 26 вати стоје на располагању за функционисање 11 научних инструмената, тешких свега 30 килограма.

Ти инструменти треба онда да емитују на Земљу, удаљену од Јупитера преко 800 милиона километара, више од хиљаду информационих јединица у секунди. Само четири часа остају онда сонди да у пролазу у близини Јупитера прикупи податке потребне научницима на Земљи. Сваки сигнал ове сонде од осам вати, треба да путује до Земље 45 минута (брзином светлости), а још толико је времена потребно за сваки одговор из контролног центра Пасадена у Калифорнији. Услед велике удаљености симпли које буде чинило, прави симпли Јупитерове површине, неће бити преношени радио таласима као са „Маринера 9" у претходним истраживањима планетама, него ће се прикупљати у високо компоновани помоћу ком путуја.

Пошто пролети поред Јупитера, брзином од 125.000 км. час, сонда „Пионир 10" ће одлетети до спољне ивице хелиосфере и даље у међузвездани простор, [redacted] наше система. Да ли ће нашим на прикупку да остави поруку, хијероглифе Линде Сагана животу на Земљи, то је [redacted] неизвесно? Од те хаоса до одгонетања Линдиних хијероглифа, за које је заједно са сондом и сама космичким зрачењима, утрошено преко 100 милиона долара, остаје још дуг пут.

„ПИОНИР-10" СТИЖЕ НА ЈУПИТЕР 3. ДЕЦЕМБРА 1973.

Пасадена, 8. марта (АФП)

Америчка сонда [redacted]-10" стићи ће на Јупитер 3. децембра 1973. [redacted] закључка експерти НАСЕ дошли су после ручавања успешно обављене две корекције путање „Пионира-10" према Јупитеру.

Miroslav Todorović:

signalist project

Васионски хијероглифи

Писмо Линде Саган [redacted] водоничних атома и јединицама космичних [redacted], плаћено 100 милиона долара, [redacted] одговор са других звезда

Прва [redacted] васионска порука, сликовно писмо евентуалним житељима других [redacted] путује од прошле недеље Јупитеровом сондом „Пионир 10". Аутор тог хијероглифног [redacted] из XX [redacted] је Линда Саган, која није у сродству са ауторком „Извесног осмеха" него је [redacted] америчког астронома Карла Сагана, са универзитета Корнел, који је заједно са Френком Дрејком научно кумовао овом [redacted]. Линдини [redacted] су изражени у симболима тако да би их становници далеких небеских тела могли схватити ако су интелигентна бића.

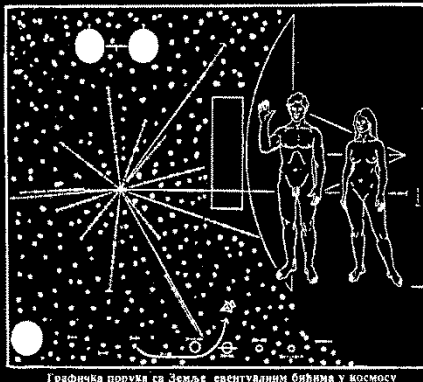

Графичка порука са Земље евентуалним бићима у космосу

[redacted] је угравирано у позлаћену алуминијумску плочицу, дугу 22,9 а широку 15,2 сантиметра, од [redacted] постојаности научници очекују да ће издржати лет дуг [redacted] година, или растојање од 3.000 светлосних година.

Међузвездана шифра треба да објасни незнаним [redacted] других [redacted] ове сонде, као и основне појмове о постојању наше планете и о људима на Земљи. У доњем делу [redacted] су нацртани Сунце (сасвим лево у углу) и његових девет [redacted]. Треба по реду је Земља, одакле је лет сонде, [redacted] у правцу Јупитера (пети по реду) означен [redacted] са стрелицом, у Линдиној нади да ће могућна [redacted] у васиони схватити да стрелица показује правац кретања.

Бројчани симболи при том објашњавају [redacted] и релативне удаљености девет планета, укључујући и Земљу, од Сунца: то су водоравне и усправне цртице, које треба схватити као васионску [redacted] — водоравни [redacted] је нула а усправни јединица. За Меркур је означено на тај начин растојање од Сунца са десет мерних [redacted] (као 1010), а растојање Земље од Сунца са 26 (као 11010) [redacted] јединица. На линији путање је уцртана и скица саме сонде.

У [redacted] половини [redacted], са увећаном контуром сонде у позадини, [redacted] су [redacted] и жена са Земље. Подигнутом руком човек даје знак о мирољубивим намерама ове земаљске [redacted].

[redacted] од земаљског пара, означене су и њихове телесне димензије. Као јединица мере узета је таласна дужина једног [redacted] водоника, која износи 20 сантиметара. Висина [redacted] је означена бројем 1000 што (у систему са основом 2, а не 10) [redacted] 8, то јест осам таласних дужина водоничног атома, а то је равно 160 сантиметара.

Уместо слова — [redacted]

[redacted] је одабран зато што се тај елемент понајчешће јавља у васиони. [redacted] је у левом [redacted] углу таблице уцртан знак од два кружића [redacted] цртом — што [redacted] да симболише молекул водоника састављен од два атома. [redacted] се од претпоставке да евентуална бића у васиони [redacted] већ неког појма о водонику, као зачетку животне материје.

Зракаста [redacted] у левој половини плочице приказује положај Сунца и датум када је сонда стартовала са Земље према Јупитеру. То је нека [redacted] „космичког [redacted]", који означава датум полетања сонде „Пионир 10".

Атомска мини-централа за [redacted]

[redacted] ли овај васионски [redacted] у слици уопште испунити мисију зависи од готово бескрајног броја неизвесности, у којима су препреке на лету од 630 дана до [redacted] Јупитера [redacted] само један делић. Неизвесно је хоће ли се сонда, [redacted] свега 270 килограма, лансирана досад рекордном [redacted] од 51.800 км. на час, уопште пробити кроз астероидни појас, препун малих планета, који се [redacted] на путу до Јупитера. Затим је неизвесно хоће ли довољно [redacted] лучити „атомска мини-централа" којом је снабдевена ова сонда. „Атомска мини-централа" [redacted] са четири термоелектрична радио-изотопска [redacted] пуњена плутонијумским диоксидом 238. Ово је било потребно јер би [redacted] ћелије на [redacted] турнеји биле бесмислене: на Јупитеру је сунчева светлост 27 пута слабија [redacted] на [redacted]. Кад [redacted] стигне у подручје Јупитера (крајем идуће године) ова њена [redacted] „мини-централа" [redacted] још 140 вати (довољно иначе да се једном сијалицом осветли [redacted] соба) од [redacted] 26 вати стоје на располагању за функционисање 11 научних инструмената, тешких свега 30 [redacted].

Ти [redacted] треба онда да емитују на Земљу, удаљену од Јупитера преко 800 милиона километара, више од хиљаду информационих [redacted] у секунди. [redacted] четири часа остају онда сонди да у пролетању у близини Јупитера [redacted] податке потребне научницима на Земљи. Сваки [redacted] ове сонде од осам вати, треба да путује до Земље 45 минута ([redacted] светлости), а још толико је времена потребно за [redacted] одговор из контролног [redacted]. Пасадена у Калифорнији. Услед велике удаљености [redacted] које буде чинио, први снимци Јупитерове површине, неће бити преношени радио [redacted] као са „Маринера 9" у претходним излетима ближим планетама, него ће се прикватати и [redacted] компоновати помоћу ком пјутера.

Пошто пролети поред Јупитера, брзином од 125.000 на час, сонда „Пионир 10" ће [redacted] до спољне ивице хелиосфере и даље у међузвездани [redacted] изван нашег [redacted]. Да ли ће лакћи на [redacted] да остави поруку, хијероглифе Линде Саган о животу на [redacted], то је [redacted], крајње неизвесно? Од те наде до одгонетања Линдиних хијероглифа, за које је, [redacted] са сондом и свим космичким уређајима, утрошено [redacted] 100 милиона [redacted], остаје још дуг пут.

„ПИОНИР-10" СТИЖЕ НА ЈУПИТЕР 3. ДЕЦЕМБРА 1973.

[redacted] 8. марта (АФП)

Америчка сонда „Пионир-10" стићи ће на [redacted] децембра [redacted] године. До овог закључка експерти НАСЕ [redacted] су после јучерашње успешно обављене две корекције [redacted] „Пионира-10" [redacted] Јупитеру.

signalist project

Васионски хијероглифи

Писмо Линде Саган азбуком водоничних атома и јединицама космичних зрачења, плаћено 100 милиона долара, чека одговор са других звезда

Прва човекова васионска порука, слична писму евентуалним житељима других планета, путује од прошле недеље ка Јупитеру сондом „Пионир 10". Аутор тог хијероглифног писма из XX века је Линда Саган, која није у сродству са аутором чувеног „Космоса" него је жена астрофизичара Карла Сагана, са чијим сарадником, Френком Дрејком, која је заједно са Френком Дрејком научно кумовала овом подухвату, [illegible] дини хијероглифи су изражени [illegible] болима тако да би их становници [illegible] ких небеских тела могли схватити [illegible] су интелигентна бића.

Писмо је угравирано у [illegible] алуминијумску плочицу, [illegible] широку 15,2 сантиметра, [illegible] ности научници очекују [illegible] ајет дуг сто милиона [illegible] растојање од 3.000 [illegible]

Међузвездана [illegible] да објасни низнанин [illegible] порекло ове сонде, као и [illegible] мове о постојању наше [illegible] људима на Земљи. У доњем [illegible] плочице су нацртани Сунце (сасвим [illegible] углу) и његових девет планета [illegible] по реду је Земља, означена [illegible] сонде, лансиране у правцу Јупитера [illegible] по реду) означен линијом са [illegible] Линдиној нади да ће м[illegible] васионски схватити да [illegible] показује правац кретања.

Бројчани [illegible] при том објашњавају „васи[illegible] релативне удаљености девет [illegible] планета, укључујући и Земљу, од Сунца [illegible] ту вођење и управљање летилице, [illegible] треба схватити као васионску „[illegible] ужу" — водарски знак је нула а [illegible] јединица. За Меркур је означено [illegible] тај начин растојање од Сунца са деве[illegible] мерених јединица (као 1010), а растојање Земље од Сунца са 26 (као 11010) [illegible] мерених јединица. На линији путање је уцртана и слика саме сонде.

У десној половини слике, са увећаном контуром сонде у позадини, нацртани су човек и жена са Земље. Подигнутом руком човек даје знак о мирољубивим намерама ове земаљске мисије.

Десно од земаљског пара, означене су и њихове телесне димензије. Као јединица мере узета је таласна дужина једног атома водоника, која износи 20 сантиметара. Висина жене је означена бројем 1000 што (у систему са основом 2, а не 10) означава 8, то јест осам

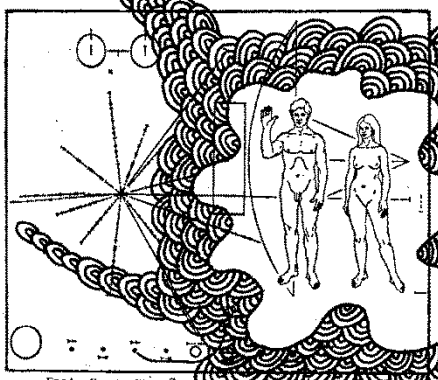

Графичка порука са Земље

Уместо слова — водоник

Водоник је одабран зато што се тај елемент понајчешће јавља у васиони. Отуда је у левом горњем углу таблице уцртан знак од два кружића спојена цртом — што треба да симболише молекул водоника састављен од два атома. Полази се од претпоставке да ванземаљска бића у васиони имају већ некоје појма о водонику, као вечитој животној материји.

Зракаста фигура у левој половини плочице приказује положај Сунца и датум када је сонда стартовала са Земље према Јупитеру. То је нека врста „космичког календара", који означава датум полетања сонде „Пионир 10".

Атомска мини-централа за Јупитер

Хоће ли овај васионски ребус у слици уопште испунити мисију зависи од готово бескрајног броја неизвесности, у којима су препреке на лету од 630 дана до периферије Јупитера тек само један лелиф. Неизвесно је хоће ли са сонда, тешка свега 2[illegible] килограма, лансирана досад рекордном брзином од 51.800 км. на час, [illegible] пробити кроз астероидни појас, [illegible] малих планета, који се налази [illegible] путу до Јупитера. Затим је неизвесно хоће ли довољно енергије у [illegible] атомска мини-централа" којом [illegible] снабдевена ова сонда. „Атомска [illegible]ила" расположе са [illegible] термичка радио-изотопна [illegible] пуњења плутонијумским [illegible]. Ово је било потребно [illegible] ане ћелије на овој турнеји [illegible] мислене: на Јупитеру је сунчев [illegible] ност 27 пута слабија него на [illegible]. Кад сонда стигне у подручје [illegible] (крајем идуће године) ова мини-централа „мини-централа" даваће још [illegible] довољно снаге да са једном [illegible] осветли нормална соба) од [illegible] ати стоје на располагању за [illegible] свање 11 научних инструм[illegible] ких свега 30 килограма.

Ти [illegible]ументи треба сонди [illegible] мити у на[illegible]ју, удаљену [illegible] Јупитера преко [illegible] ве, више [illegible] јединица у часа остају сонда [illegible] ају у близини Јупи[illegible] потребе научни[illegible]. Сваки сигнал ове сонде [illegible] вати, треба да путује до Земље [illegible] минута (брзином светлости), а [illegible] ко је времена потребно за [illegible] ор из контролног центра Па[illegible] Калифорнији. Услед велике [illegible] ти снимци које буде чинило, пр[illegible] Јупитерове површине, биће [illegible] шене радио таласима као са [illegible] 9" у претходним летима [illegible] етелина, него ће се прикази[illegible] компоновати помоћу ком[illegible]

[illegible] летети поред Јупитера, брзином [illegible] ро на час, сонда „Пионир 10" [illegible] ће до спољне ивице хелиосфере [illegible] у међузвездани простор, изван [illegible] система. Да ли ће наићи на [illegible] ставам поруку, хијероглифе Линде [illegible] о животу на Земљи, то је [illegible] е неизвесно? Од те наде до [illegible] Линдиних хијероглифа, за [illegible] но са сондом и свим космичк[illegible]ма, утрошено преко 100 мил[illegible], остаје још дуг пут.

„ПИОНИР 10" СТИЖЕ НА ЈУПИТЕР 3. ДЕЦЕМБРА 1973.

Пионир, 8. марта (АФП)

Америчка сонда „Пионир-10" стићи ће на Јупитер 3. децембра 1973. године. До тог закључка експерти НАСЕ дошли су после ј[illegible]учешће успешно [illegible]вљене две корекције путање „Пионира-10" према Јупитеру.

signalist project

Васионски хијероглифи

Писмо Линде Саган азбуком водоничних атома и јединицама космичних зрачења, плаћено 100 милиона долара, чека одговор са других звезда

Прва човекова васионска порука, сликовно писмо евентуалним житељима других планета, путује од прошле недеље Јупитеровом [redacted] „Пионир 10". Аутор тог хијероглифног писма из XX века је Линда Саган, која није у сродству са ауторком „Извесног осмеха" него је жена америчког астронома Карла Сагана, са универзитета Корнел, који је заједно са Френком Дрејком научно кумовао овом подухвату. Линдини хијероглифи су изражени у симболима тако да би их [redacted] далеких небеских тела могли схватити ако су интелигентна бића.

Писмо је угравирано у позлаћену алуминијумску плочицу, дугу 22,9 а широку 15,2 сантиметра, од чије постојаности научници очекују да ће издржати лет дуг сто милиона година, или растојање од 3.000 светлосних година.

Међузвездана [redacted] треба да објасни незнаним бићима других порекло ове сонде, као и основне појмове о постојању наше планете и о људима на Земљи. У доњем делу плочице су нацртани [redacted] (сасвим лево у углу) и његових девет планета. Трећа по реду је Земља, одакле је лет сонде, лансиране у правцу Јупитера (пети по реду) означен линијом са стрелицом, у Линдиној нади да ће могућна [redacted] у васиони схватити да стрелица показује правац кретања.

Бројчани симболи при том објашњавају „васионцима" и релативне удаљености девет планета, укључујући и Земљу, од Сунца: то су водоравне и усправне цртице, које треба схватити као васионску „километражу" — водоравни [redacted] је пула а усправни јединица. За Меркур је [redacted] на тај начин растојање од Сунца са десет мерних јединица (као 1010), а растојање Земље од Сунца са 26 (као 11010) таквих јединица. На линији путање је уцртана и скица саме сонде.

У десној половини скице, са увећаном контуром сонде у позадини, нацртани су човек и жена са [redacted] Подигнутом руком човек даје знак о мирољубивим намерама ове земаљске мисије.

Десно од земаљског пара, означене су и њихове телесне димензије. Као јединица мере узета је таласна дужина једног атома водоника, која износи 20 сантиметара. [redacted] жене је означена бројем 1000 што (у систему са основом 2, а не 10) означава 8, то јест осам таласних дужина водоничног атома, а то је равно 160 сантиметара.

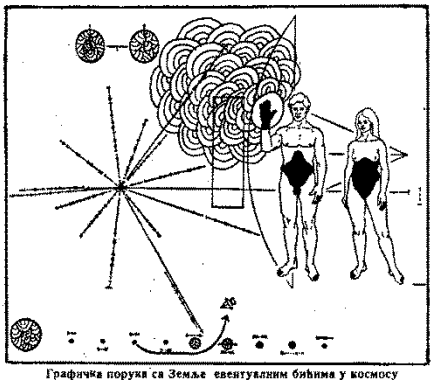

Графичка порука са Земље евентуалним бићима у космосу

Уместо слова — водоник

Водоник је одабран зато што се тај елемент понајчешће јавља у васиони. Отуда је у левом горњем [redacted] таблице уцртан знак од два кружића спојена цртом — што треба да симболише молекул водоника састављен од два атома. Полази се од претпоставке да евентуална бића у васиони имају већ неког појма о водонику, као зачетку животне материје.

Зракаста фигура у левој половини плочице приказује положај Сунца и датум кала је [redacted] стартовала са Земље [redacted] Јупитеру. То је нека врста „космичког календара", који означава датум полетања сонде „Пионир 10".

Атомска мини-централа за Јупитер

Хоће ли овај васионски ребус у слици уопште испунити мисију зависи од готово бескрајног броја неизвесности, у којима су препреке на лету од 630 дана до периферије Јупитера тек само један делић. Неизвесно је хоће ли се сонда, тешка свега 270 килограма, лансирана досад рекордном брзином од 51.800 км. на час, уопште пробити кроз астероидни појас, препун малих планета, који се налази на путу до Јупитера. Затим је неизвесно хоће ли довољно [redacted] лучити „атомска мини-централа" којом је снабдевена ова сонда. „Атомска мини-централа" располаже са четири термоелектрична радио-изотопска генератора, пуњена плутонијумским диоксидом 238. Ово је било потребно јер би сунчане ћелије на овој турнеји биле бесмислене: на Јупитеру је сунчева [redacted] 27 пута слабија него на Земљи. Кад сонда стигне у подручје Јупитера (крајем идуће године) ова њена атомска „мини-централа даваће још 140 вати (довољно иначе да се једном сијалицом осветли нормална соба) од којих 26 вати [redacted] на располагању за функционисање 11 научних инструмената, тешких свега 30 килограма.

Ти инструменти треба онда да емитују на Земљу, удаљену од Јупитера преко 800 милиона километара, више од хиљаду информационих јединица у секунди. Само четири часа остају онда сонди да у пролетању у [redacted] Јупитера прикупи податке потребне научницима на Земљи. Сваки сигнал ове сонде од осам вати, треба да путује до Земље 45 минута (брзином светлости), а још толико је времена потребно за сваки одговор из контролног центра Пасадена у Калифорнији. Услед велике удаљености снимци које [redacted] чинно, први снимци Јупитерове површине, неће бити преношени радио таласима као са „Маринера 9" у претходним излетима ближим планетама, него ће се прихватати и поново компоновати помоћу ком пјутера.

Пошто [redacted] поред Јупитера, брзином од 125.000 на час, сонда „Пионир 10" ће одлетети до спољне ивице хелиосфере и даље у међузвездани простор, изван нашег система. Да ли ће наићи на прилику да остави поруку, хијероглифе Линде Саган о животу на Земљи, то је наравно, крајње неизвесно? Од те наде до одгонетања Линдиних хијероглифа, за које је, заједно са [redacted] и свим космичким уређајима, утрошено преко 100 милиона долара, остаје још дуг пут.

„ПИОНИР-10" СТИЖЕ НА ЈУПИТЕР 3. ДЕЦЕМБРА 1973.

Пасадена, 8. марта (АФП)

Америчка [redacted] „Пионир-10" стићи ће на Јупитер 3. децембра 1973. године. До овог закључка експерти НАСЕ дошли су после јучерашње успешно обављене две корекције путање „Пионира-10" према Јупитеру.

signalist project

Васионски хијероглифи

Писмо Линде Саган азбуком водоничних атома и јединицама космичних зрачења, плаћено 100 милиона долара, чека одговор са других звезда

Прва човекова васионска порука, сликовно писмо евентуалним житељима других планета, путује од прошле недеље Јупитеровом сојом „Пионир 10". Аутор тог хијероглифног писма из XX века је Линда Саган, која није у сродству са аутором „Извесног осмеха" чији је жена америчког астронома Карла Сагана, са универзитета Корнел.

Графичка порука са Земље евентуалним бићима у космосу

Писмо је утиснуто у позлаћену алуминијумску плочицу, дугу 22,9 а широку 15,2 сантиметра, од чије постојаности научници очекују да ће издржати лет дуг сто милиона година или растојање од 9.000 светлосних година.

Међузвездана шифра треба да објасни незнаним бићима других порекла ове сонде, као и основне појмове о постојању наше планете и о људима на Земљи. У доњем делу плочице су нацртани Сунце (средиште тела у групи) и његових девет планета. Треће по реду је Земља, одакле је лет сонде, лансиране у правцу Јупитера (пети по реду) означен линијом са стрелицом, у Линдиној нади да ће могућна бића у васиони схватити да стрелица показује правац кретања.

Бројчани симболи при том објашњавају „васионцима" и релативне удаљености девет планета, укључујући и Земљу, од Сунца: то су водоравне и усправне цртице, које треба схватити као васионску „километражу" — водоравни знак је нула а усправни јединица. За Меркур је означено на тај начин растојање од Сунца са шест мерних јединица (као 1010), а растојање Земље од Сунца са 26 (као 11010) таквих јединица. На линији путање је уцртана и скица саме сонде.

У десној половини скице, са увећаном контуром сонде, у позадини, нацртани су човек и жена са Земље. Подигнутом руком човек даје знак о мирољубивим намерама ове земаљске мисије.

Десно од земаљског пара, означене су и њихове телесне димензије. Као јединица мере узета је таласна дужина једног атома водоника, која износи 20 сантиметара. Висина жене је означена бројем 1000 што (у систему са основом 2, а не 10) означава 8, то јест осам

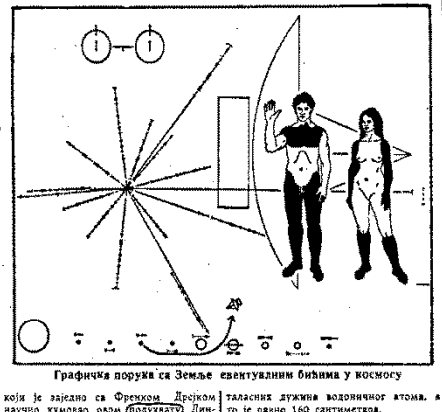

који је заједно са Френком Дрејком научно кумовао овом подухвату Линдини хијероглифи су изражени у симболима тако да би их становници далеких небеских тела могли схватити ако су интелигентна бића.

таласних дужина водоничног атома, а то је равно 160 сантиметара.

Уместо слова — водоник

Водоник је одабран зато што се тај елемент понављајуће јавља у васиони. Отуда је у левом горњем углу таблице уцртан знак од два кружића спојена штапом — што треба да симболише молекул водоника састављен од два атома. Полази се од претпоставке да евентуална бића у васиони имају већ некоји појма о водонику, као зачетку животне материје.

Зракаста фигура у левој половини плочице приказује положај Сунца и датум када је сонда стартовала са Земље према Јупитеру. То је нека врста „космичког календара", који означава датум полетања сонде „Пионир 10".

Атомска мини-централа за Јупитер

Хоће ли овај васионски ребус у скици уопште испунити мисију зависи од готово бескрајног броја неизвесности, у којима су препреке на лету од 630 дана до периферије Јупитера тек само је

хоће ли се сонда, тешка свега 270 килограма, лансирана досад рекордном брзином од 51.800 км. на час, уопште пробити кроз астероидни појас, препун малих планета, који се налази на путу до Јупитера. Затим је неизвесно хоће ли довољно енергије лучити „атомска мини-централа" којом је снабдевена ова сонда. „Атомска мини-централа" располаже са четири термоелектрична радио-изотопска генератора, пуњена плутонијумским диоксидом 238. Ово је било потребно јер би сунчана ћелије на овој сурвејн биле бесмислене: на Јупитеру је сунчева светлост 27 пута слабија него на Земљи. Кад сонда стигне у околину Јупитера (крајем идуће године) ова њена атомска „мини-централа даваће још 140 вати (довољно иначе да се једном сијалицом осветли нормална соба) од којих 26 вати стоје на располагању за функционисање 11 научних инструмената, тешких свега 30 килограма.

Ти инструменти треба онда да емитују на Земљу, удаљену од Јупитера преко 800 милиона километара, више од хиљаду информационих јединица у секунди. Само четири часа остају онда сонди да у пролетању у близини Јупитера прикупи податке потребне научницима на Земљи. Сваки сигнал ове сонде од осам вати, треба да путује до Земље 45 минута (брзином светлости), а још тодико је времена потребно за сваки одговорни контролног центра Пасадена у Калифорнији. Отуда велика удаљеност снимци које буде чинио, при снимци Јупитерове површине, неће бити преношени радио таласима као са „Маринера 9" у претходним летотима ближим планетама, него ће се прикватати и поново компоновати помоћу ком путера.

Пошто пролети поред Јупитера, брзином од 125.000 км час, сонда „Пионир 10" ће одлетети до спољне ивице хелиосфере и даље у међузвездени простор, изван нашег система. Да ли ће живи на пријаку да остави поруку хијероглифе Линде Саган о животу на Земљи, то забрањено крајње неизвесно? Од те наде до одгонетања Линдиних хијероглифа, за које је зајечано са сондом и снимцима космичким трајањима, стопрошено преко 100 милиона долара, остаје још дуг пут.

„ПИОНИР-10" СТИЖЕ НА ЈУПИТЕР 3. ДЕЦЕМБРА 1973.

Пасадена, 8. марта (АФП)

Америчка сонда „Пионир-10" стићи ће на Јупитер 3. децембра 1973. године. До овог закључка експерти НАСЕ дошли су после ћучерашње успешно обављене две корекције путање „Пионира-10" према Јупитеру.

signalist project

Васионски хијероглифи

Писмо Линде Саган азбуком водоничних атома и јединицама космичних зрачења, плаћено 100 милиона долара, чека одговор са других звезда

Прва човекова васионска порука, сликовно писмо евентуалним житељима других планета, путује од прошле недеље Јупитеровом сондом „Пионир 10". Аутор тог хијероглифног писма из XX века је Линда Саган, која није у сродству са ауторком „Извесног осмеха" него је жена америчког астронома Карла Сагана, са универзитета Корнел, који је заједно са Френком Дрејком научно кумовао овом подухвату. Линдини хијероглифи су изражени у симболима тако да би их становници далеких небеских тела могли схватити ако су интелигентна бића.

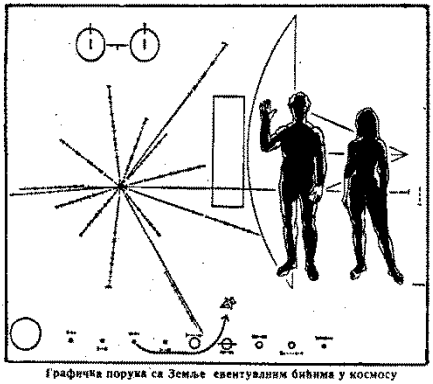

Графичка порука са Земље евентуалним бићима у космосу

Писмо је утравирано у позлаћену алуминијумску плочицу, дугу 22,9 а широку 15,2 сантиметра, од чије постојаности научници очекују да ће издржати лет дуг сто милиона година, или растојање од 3.000 светлосних година.

Међузвездана шифра треба да објасни незнаним бићима других порекло ове сонде, као и основне појмове о постојању наше планете и о људима на Земљи. У доњем делу плочице су нацртани Сунце (сасвим лево у углу) и његових девет планета. Трећа по реду је Земља, одакле је лет сонде, лансиране у правцу Јупитера (пети по реду) означен линијом са стрелицом, у Линдиној нади да ће могућна бића у васиони схватити да стрелица показује правац кретања.

Бројчани симболи при том објашњавају „васионцима" и релативне удаљености девет планета, укључујући и Земљу, од Сунца: то су водоравне и усправне цртице, које треба схватити као васионску „километражу" — водоравни знак је нула а усправни јединица. За Меркур је означено на тај начин растојање од Сунца са десет мерних јединица (као 1010), а растојање Земље од Сунца са 26 (као 11010) таквих јединица. На линији путање је уцртана и скица саме сонде.

У десној половини скице, са увећаном контуром сонде у позадини, нацртани су човек и жена са Земље. Подигнутом руком човек даје знак о мирољубивим намерама ове земаљске мисије.

Десно од земаљског пара, означене су и њихове телесне димензије. Као јединица мере узета је таласна дужина једног атома водоника, која износи 20 сантиметара. Висина жене је означена бројем 1000 што (у систему са основом 2, а не 10) означава 8, то јест осам таласних дужина водоничног атома, а то је равно 160 сантиметара.

Уместо слова — водоник

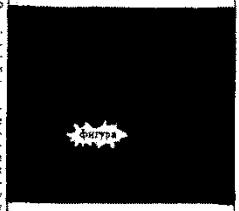

Атомска мини-централа за Јупитер

Хоће ли овај васионски ребус у слици уопште испунити мисију зависи од готово бескрајног броја неизвесности, у којима су препреке на лету од 630 дана до периферије Јупитера тек само један делић. Неизвесно је хоће ли са сонда, тешка свега 270 килограма, лансирана досад рекордном брзином од 51.800 км. на час, уопште пробити кроз астероидни појас, препун малих планета, који се налази на путу до Јупитера. Затим је неизвесно хоће ли довољно енергије лучити „атомска мини-централа" којом је снабдевена ова сонда. „Атомска мини-централа" располаже са четири термоелектрична радио-изотопска генератора, пуњена плутонијумским диоксидом 238. Ово је било потребно јер би сунчане ћелије на овој турнеји биле бесмислене: на Јупитеру је сунчева светлост 27 пута слабија него на Земљи. Кад сонда стигне у подручје Јупитера (крајем идуће године) ова њена атомска „мини-централа даваће још 140 вати (довољно иначе да се једном сијалицом осветли нормална соба) од којих 26 вати стоје на располагању за функционисање 11 научних инструмената, тешких свега 30 килограма.

Ти инструменти треба онда да емитују на Земљу, удаљену од Јупитера преко 800 милиона километара, више од хиљаду информационих јединица у секунди. Само четири часа остају онда сонди да у пролетању у близини Јупитера прикупи податке потребне научницима на Земљи. Сваки сигнал ове сонде од осам вати, треба да путује до Земље 45 минута (брзином светлости), а још толико је времена потребно за сваки одговор из контролног центра Пасадена у Калифорнији. Услед велике удаљености снимци које буде чинио, први снимци Јупитерове површине, неће бити преношени радио таласима као са „Маринера 9" у претходним излетима ближим планетама, него ће се прихватати и поново компоновати помоћу ком пјутера.

Пошто пролети поред Јупитера, брзином од 125.000 на час, сонда „Пионир 10" ће одлетети до спољне ивице хелиосфере и даље у међузвездани простор, изван нашег система. Да ли ће наићи на прилику да остави поруку, хијероглифе Линде Саган о животу на Земљи, то је наравно, крајње неизвесно? Од те каде до одгонетања Линдиних хијероглифа, за које је, заједно са сондом и свим космичким уређајима, утрошено преко 100 милиона долара, остаје још дуг пут.

„ПИОНИР-10" СТИЖЕ НА ЈУПИТЕР 3. ДЕЦЕМБРА 1973.

Пасадена, 8. марта (АФП)

Америчка сонда „Пионир-10" стићи ће на Јупитер 3. децембра 1973. године. До овог закључка експерти НАСЕ дошли су после јучерашње успешно обављене две корекције путање „Пионира-10" према Јупитеру.

signalist project

Васионски хијероглифи

Писмо Линде Саган азбуном водоничних атома и јединицама космичних зрачења, плаћено 100 милиона долара, чека одговор са других звезда

Прва човекова васионска порука, сликовно писмо евентуалним житељима других планета, путује са прошле недеље Јупитеровом сондом „Пионир 10". Аутор тог хијероглифног писма из XX века је Линда Саган, која није у сродству са аутором „Изменског осмеха" него је жена америчког астронома Карла Сагана, са универзитета Корнел.

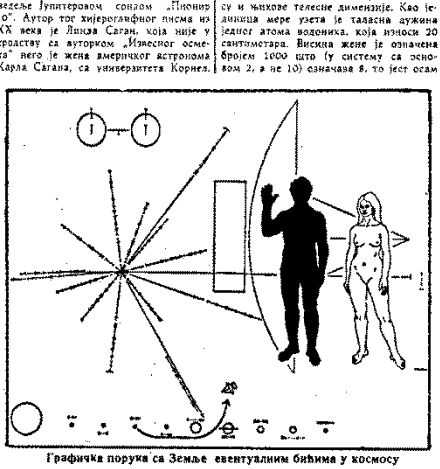

Графичка порука са Земље евентуалним бићима у космосу

Међузвездана шифра треба да објасни незнаним бићима других порекла ове сонде, као и основне појмове о постојању наше планете и о људима на Земљи. У доњем делу плочице су нацртани Сунце (сасвим лево у углу) и његових девет планета. Трећа по реду је Земља, опасле је лет сонде, лансиране у правцу Јупитера (пети по реду) означен линијом са стрелицом, у Линдиној нади да ће могућна бића у васиони схватити да стрелица показује правац кретања.

Бројчани симболи при том објашњавају „васионијама" и релативне удаљености девет планета, укључујући и Земљу, од Сунца: то су водоравне и усправне цртице, које треба схватити као васионску „километражу" — водоравни знак је нула а усправни јединица. За Меркур је означено на тај начин растојање од Сунца са десет мерних јединица (као 1010), а растојање Земље од Сунца са 26 (као 11010) таквих јединица. На линији путање је уцртана и скица саме сонде.

У десној половини скице, са увећаном контуром сонде у позадини, исцртани су човек и жена са Земље. Подигнутом руком човек даје знак о мирољубивим намерама ове земаљске мисије.

Десно од земаљског пара, означене су и њихове телесне димензије. Као јединица мере узета је таласна дужина једног атома водоника, која износи 20 сантиметара. Висина жене је означена бројем 1000 што (у систему са основом 2, а не 10) означава 8, то јест осам

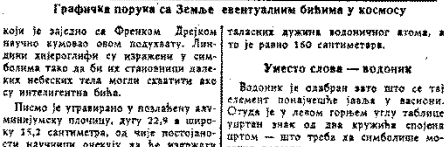

таласних дужина водоничног атома, а то је равно 160 сантиметара.

Уместо слова — водоник

Водоник је изабран зато што се тај елемент понајчешће јавља у васиони. Отуда је у левом горњем углу таблице уцртан знак од два кружића спојена цртом — што треба да симболише молекул водоника састављен од два атома. Полази се од претпоставке да евентуална бића у васиони имају већ некоме појма о водонику, као зачетку животне материје.

Знакста фигура у левој половини плочице приказује положај Сунца и датум када је сонда стартовала са Земље према Јупитеру. То је нека врста „космичког календара", који означава датум полетања сонде „Пионир 10".

Атомска мини-централа за Јупитер

Хоће ли овај васионски ребус у слици успите испунити мисију зависи од готово бескрајног броја непознаница, у којима су препреке на путу од 630 дана до периферије Јупитера тек само један делић. Неизвесно је хоће ли се сонда, тешка свега 270 килограма, лансирана досад рекордном брзином од 51.800 км. на час, успите пробити кроз астероидни појас, препун малих планета, који се налази на путу до Јупитера. Затим је неизвесно хоће ли довољно енергије лучити „атомска мини-централа" којом је снабдевена ова сонда. „Атомска мини-централа" располаже са четири термоелектрична радио-изотопска генератора, пуњена плутонијумским диоксидом 238. Ово је било потребно јер би сунчане ћелије на овој турнеји биле бесмислене: на Јупитеру је сунчева светлост 27 пута слабија него на Земљи. Кад сонда стигне у подручје Јупитера (крајем идуће године) она ће бити атомска „мини-централа давање још 140 вати (довољно иначе да се једном сијалицом осветли нормална соба) од којих 26 вати стоје на располагању за функционисање 11 научних инструмената, тешких свега 30 килограма.

Ти инструменти треба онда да пошаљу на Земљу, удаљену од Јупитера преко 600 милиона километара, више од хиљаду информационих јединица у секунди. Само четири часа остаје онда сонди да у пролетању у близини Јупитера прикупи податке потребне научницима на Земљи. Сваки сигнал ове сонде од осам вати, треба да путује до Земље 45 минута (брзином светлости), а још толико је времена потребно за сваки одговор из контролног центра Пасадена у Калифорнији. Услед велике удаљености снимци које буде чинио, први снимци Јупитерове површине, неће бити преношени радио таласима као са „Маринера 9" у претходним мисијама ближим планетама, него ће се прикривати и поново компоновати помоћу ком пјутера.

Пошто пролети поред Јупитера, брзином од 125.000 км час, сонда „Пионир 10" ће одлетети до спољне ивице хелиосфере и даље у међузвездани простор, изван нашег система. Да ли ће нашим на прилику да остави поруку, хијероглифи Линде Сагана о животу на Земљи, то је нејасно, крајње неизвесно? Од те руке до одговорења Линдиних хијероглифа, за које је, заједно са сондом и свим космичким уређајима, утрошено преко 100 милиона долара, остаје још дуг пут.

„ПИОНИР-10" СТИЖЕ НА ЈУПИТЕР 3. ДЕЦЕМБРА 1973.

Пасадена, 8. марта (АФП)

Америчка сонда „Пионир-10" стићи ће на Јупитер 3. децембра 1973. године. До овог закључка експерти НАСЕ дошли су после пуноћрашње успешно обављене две корекције путање „Пионира-10" према Јупитеру.

signalist project

Васионски хијероглифи

Писмо Линде Саган азбуком водоничних атома и јединицама космичних зрачења, плаћено 100 милиона долара, чена одговор са других звезда

Прва човекова васионска порука, сликовно писмо евентуалним житељима других планета, путује од прошле недеље Јупитеровом сондом „Пионир 10". Аутор тог хијероглифног писма из XX века је Линда Саган, која није у сродству са ауторком „Извесног осмеха" него је жена америчког астронома Карла Сагана, са универзитета Корнел, који је заједно са Френком Дрејком научно хумовао овом подухвату. Линдини хијероглифи су изражени у симболима тако да би их становници далеких небеских тела могли схватити ако су интелигентна бића.

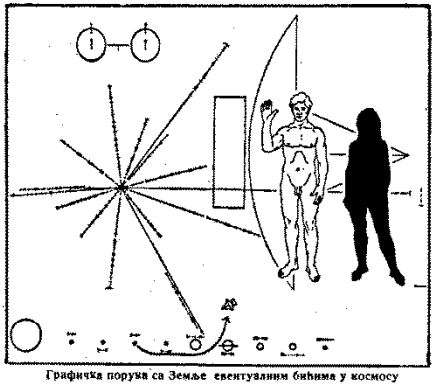

Графичка порука са Земље евентуалним бићима у космосу

Писмо је угравирано у позлаћену алуминијумску плочицу, дугу 22,9 а широку 15,2 сантиметра, од чије постојаности научници очекују да ће издржати лет дуг сто милиона година, или растојање од 3.000 светлосних година.

Међузвездана шифра треба да објасни незнаним бићима других порекло ове сонде, као и основне појмове о постојању наше планете и о људима на Земљи. У доњем делу плочице су нацртани Сунце (сасвим лево у углу) и његових девет планета. Трећа по реду је Земља, одакле је лет сонде, лансиране у правцу Јупитера (пети по реду) означен линијом са стрелицом, у Линдиној нади да ће могућна бића у васиони схватити да стрелица показује правац кретања.

Бројчани симболи при том објашњавају „васионцима" и релативне удаљености девет планета, укључујући и Земљу, од Сунца: то су водоравне и усправне цртице, које треба схватити као васионску „километражу" — водоравни знак је нула а усправни јединица. За Меркур је означено на тај начин растојање од Сунца са десет мерних јединица (као 1010), а растојање Земље од Сунца са 26 (као 11010) таквих јединица. На линији путање је уцртана и скица саме сонде.

У десној половини скице, са увећаном контуром сонде у позадини, нацртани су човек и жена са Земље. Подигнутом руком човек даје знак о мирољубивим намерама ове земаљске мисије.

Десно од земаљског пара, означене су и њихове телесне димензије. Као јединица мере узета је таласна дужина једног атома водоника, која износи 20 сантиметара. Висина жене је означена бројем 1000 што (у систему са основом 2, а не 10) означава 6, то јест осам таласних дужина водоничног атома, а то је равно 160 сантиметара.

Уместо слова — водоник

Водоник је одабран зато што се тај елемент понајчешће јавља у васиони. Отуда је у левом горњем углу таблице уцртан знак од два кружића спојена цртом — што треба да симболише молекул водоника састављен од два атома. Полази се од претпоставке да евентуална бића у васиони имају већ неког појма о водонику, као зачетку животне материје.

Зракаста фигура у левој половини плочице приказује положај Сунца и датум када је сонда стартовала са Земље према Јупитеру. То је нека врста „космичког календара", који означава датум полетања сонде „Пионир 10".

Атомска мини-централа за Јупитер

Хоће ли овај васионски ребус у слици уопште испунити мисију зависи од готово бескрајног броја неизвесности, у којима су препреке на лету од 630 дана до периферије Јупитера тек само један делић. Неизвесно је хоће ли се сонда, тешка свега 270 килограма, лансирана досад рекордном брзином од 51.800 км. на час, уопште пробити кров астероидни појас, препун малих планета, који се налази на путу до Јупитера. Затим је неизвесно хоће ли довољно енергије лучити „атомска мини-централа" којом је снабдевена ова сонда. „Атомска мини-централа" располаже са четири термоелектрична радио-изотопска генератора, пуњена плутонијумским диоксидом 238. Ово је било потребно јер би сунчане ћелије на овој турнеји биле бесмислене: на Јупитеру је сунчева светлост 27 пута слабија него на Земљи. Кад сонда стигне у подручје Јупитера (крајем идуће године) ова њена атомска „мини-централа даваће још 140 вати (довољно иначе да се једном сијалицом осветли нормална соба) од којих 26 вати стоје на располагању за функционисање 11 научних инструмената, тешких свега 30 килограма.

Ти инструменти треба онда да емитују на Земљу, удаљену од Јупитера преко 800 милиона километара, више од хиљаду информационих јединица у секунди. Само четири часа остају онда сонди да у пролетању у близини Јупитера прикупи податке потребне научницима на Земљи. Сваки сигнал ове сонде од осам вати, треба да путује до Земље 45 минута (брзином светлости), а још толико је времена потребно за сваки одговор из контролног центра Пасадена у Калифорнији. Услед велике удаљености снимци које буде чинио, први снимци Јупитерове површине, неће бити преношени радио таласима као са „Маринера 9" у претходним излетима ближим планетама, него ће се прихватати и поново компоновати помоћу компјутера.

Пошто пролети поред Јупитера, брзином од 125.000 на час, сонда „Пионир 10" ће одлетети до спољне ивице хелиосфере и даље у међузвездани простор, изван нашег система. Да ли ће наићи на прилику да остави поруку, хијероглифе Линде Саган о животу на Земљи, то је, наравно, крајње неизвесно? Од те каде до одгонетања Линдиних хијероглифа, за које је, заједно са сондом и свим космичким уређајима, утрошено преко 100 милиона долара, остаје још дуг пут.

„ПИОНИР-10" СТИЖЕ НА ЈУПИТЕР 3. ДЕЦЕМБРА 1973.

Пасадена, 8. марта (АФП)

Америчка сонда „Пионир-10" стићи ће на Јупитер 3. децембра 1973. године. До овог закључка експерти НАСЕ дошли су после јучерашње успешно обављене две корекције путање „Пионира-10" према Јупитеру.

signalist project

Васионски хијероглифи

Писмо Линде Саган азбуком водоничних атома и јединицама космичних зрачења, плаћено 100 милиона долара, чека одговор са других звезда

Прва човекова васионска порука, сликовно писмо евентуалним житељима других планета, путује од прошле недеље Јупитеровом сондом „Пионир 10". Аутор тог хијероглифног писма из XX века је Линда Саган, која није у сродству са аутором „Извесног осмеха" него је жена америчког астронома Карла Сагана, са универзитета Корнел, који је заједно са Френком Дрејком научно куковао овом подухвату. Линдини хијероглифи су изражени у симболима тако да би их становници даљних небеских тела могли схватити ако су интелигентна бића.

Писмо је угравирано у позлаћену алуминијумску плочицу, дугу 22,9 а широку 15,2 сантиметра, од чије постојаности научници очекују да ће издржати лет дуг сто милиона година, или растојање од 3.000 светлосних година.

Међузвездана шифра треба да објасни незнаним бићима других пореклу ове сонде, као и основне појмове о постојању наше планете и о људима на Земљи. У доњем делу плочице су нацртани Сунце (највим лево у углу) и његових девет планета. Трећа по реду је Земља, опакле је лет сонде, лансиране у правцу Јупитера (четврти по реду) означен линијом са стрелицом, у Линдиној нади да ће могућна бића у васиони схватити да стрелица показује правац кретања.

Бројчани симболи при том објашњавају „васионским" и релативне удаљености девет планета, укључујући и Земљу, од Сунца: то су водоравне и усправне цртице, које треба схватити као васионску „километражу" — водоравни знак је нула и усправни јединица. За Меркур је означено на тај начин растојање од Сунца са десет мерних јединица (као 1010), а растојање Земље од Сунца са 26 (као 11010) таквих јединица. На линији путање је упрстана и скица саме сонде.

У десној половини скице, са увећаном контуром сонде у позадини, нацртани су човек и жена са Земље. Подигнутом руком човек даје знак о мирољубивим намерама ове земаљске мисије.

Десно од земаљског пара, означене су и њихове телесне димензије. Као јединица мере узета је таласна дужина једног атома водоника, која износи 20 сантиметара. Висина жене је означена бројем 1000 што (у систему са основом 2, а не 10) означава 8, те јеј осам таласних дужина водоничног атома, а то је равно 160 сантиметара.

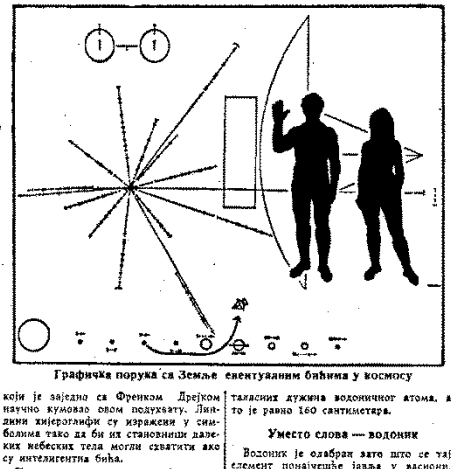

Графичка порука са Земље евентуалним бићима у космосу

Уместо слова — водоник

Водоник је одабран зато што се тај елемент понајчешће јавља у васиони. Отуда је у левом горњем углу таблице уцртан знак од два кружића спојена цртом — што треба да симболише молекул водоника састављен од два атома. Полази се од претпоставке да евентуална бића у васиони имају већ неког појма о водонику, као зачетку животне материје.

Зракаста фигура у левој половини плочице приказује положај Сунца и датум када је сонда стартовала са Земље према Јупитеру. То је нека врста „космичког календара", који означава датум полетања сонде „Пионир 10".

Атомска мини-централа за Јупитер

Хоће ли овај васионски ребус у слици уопште испунити мисију зависи од готово бескрајног броја неизвесности, у којима су препреке на лету од 630 дана до периферије Јупитера тек само јеван делић. Неизвесно је хоће ли са сонда, тешка свега 270 килограма, лансирана досад рекордном брзином од 51.800 км. на час, уопште пробити крш астероидни појас, пренун малих планета, који се налази на путу до Јупитера. Затим је неизвесно хоће ли довољно енергије лучити „атомска мини-централа" којом је снабдевена ова сонда. „Атомска мини-централа" располаже са четири термоелектрична радио-изотопска генератора, пуњена плутонијумским диоксидом 238. Ово је било потребно јер би сунчане ћелије на овој турнеји биле бесмислене: на Јупитеру је сунчева светлост 27 пута слабија него на Земљи. Кад сонда стигне у подручје Јупитера (крајем идуће године) ова њена атомска „мини-централа даваће још 140 вати (довољно иначе да се једном сијалицом осветли нормална соба) од којих 26 вати стоје на располагању за функционисање 11 научних инструмената, тешких свега 30 килограма.

Ти инструменти треба онда да емитују на Земљу, удаљену од Јупитера преко 800 милиона километара, више од хиљаду информационих јединица у секунди. Само четири часа остају онда сонди да у пролетању у близини Јупитера прикупи податке потребне научницима на Земљи. Сваки сигнал ове сонде од осам вати, треба да путује до Земље 45 минута (брзином светлости), а још толико је времена потребно за сваки одговор из контролног центра Пасадена у Калифорнији. Услед велике удаљености снимци које буде чинио, први снимци Јупитерове површине, неће бити преношени радио таласима као са „Маринера 9" у претходним налетима ближим планетама, него ће се прикупити и поново компоновати помоћу ком путера.

Пошто пролети поред Јупитера, брзином од 125.000 км на час, сонда „Пионир 10" ће одлетети до спољне ивице хелиосфере и даље у међузвездани простор, изван ивице система. Да би ће нашли на прилику да оставе поруку, хијероглифе Линде Саган о животу на Земљи, то јединарно, крајње неизвесно? Од те ваде до одгонетања Линдиних хијероглифа, за које је, заједно са сондом и свим космичким уређајима, утрошено преко 100 милиона долара, остаје још дуг пут.

„ПИОНИР-10" СТИЖЕ НА ЈУПИТЕР 3. ДЕЦЕМБРА 1973.

Пасадена, 8. марта (АФП)

Америчка сонда „Пионир-10" стићи ће на Јупитер 3. децембра 1973. године. До овог закључка експерти НАСЕ дошли су после бучерашње успешно обављене две корекције путање „Пионира-10" према Јупитеру.

signalist project

Васионски хијероглифи

Писмо Линде Саган азбуком водоничних атома и јединицама космичних зрачења, плаћено 100 милиона долара, чека одговор са других звезда

Прва човекова васионска порука, сликовито писмо евентуалним житељима других планета, путује од прошле недеље Јупитеровом сондом „Пионир 10". Аутор тог хијероглифног писма из XX века је Линда Саган, која није у сродству са аутором „Извесног осмеха" него је жена америчког астронома Карла Сагана, са универзитета Корнел, који је заједно са Френком Дрејком научно хумовао овом подухвату. Линдини хијероглифи су изражени у симболима тако да би их становници далеких небеских тела могли схватити иако су интелигентна бића.

Писмо је угравирано у позлаћену алуминијумску плочицу, дугу 22,9 а широку 15,2 сантиметра, од чије постојаности научници очекују да ће издржати „живот" дуг сто милиона година, или растојање од 3.000 светлосних година.

Међузвездана шифра треба да објасни незнаним бићима других порекла ове сонде, као и основне појмове о постојању наше планете и о људима на Земљи. У доњем делу плочице су нацртани Сунце ([illegible] у углу) и његових девет [illegible] Земље [illegible] означен [illegible] могућна бића [illegible] скваџ кре[illegible]

[illegible] објашњ[illegible] релативне удаљености девет планета, укључујући и Земљу, од Сунца: то су водоравне и усправне пруге, ко[illegible] као васионск[illegible] „кил[illegible] правни знак је нула а [illegible] Меркур је означе[illegible] од Сунца [illegible] (као 1010), а растојањ[illegible] са 26 (као 11010) та[illegible] линији путање је уцртана и скица саме сонде.

У десној половини скице, са уцртаном контуром сонде у позадини, нацртани су човек и жена са Земље. Подигнутом руком човек даје знак о мирољубивим намерама ове земаљске мисије.

Десно од земаљског пара, означене су и њихове телесне димензије. Као јединица мере узета је таласна дужина једног атома водоника, која износи 2[illegible] сантиметара. Висина жене је означ[illegible] бројем 1000 што (у систему са по[illegible]вом 2, а не 10) означава 8, то јест о[illegible]

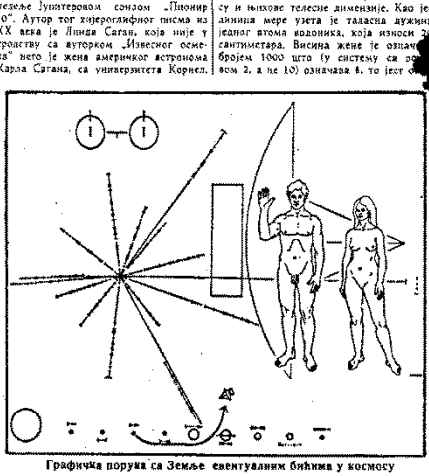

Графичка порука са Земље евентуалним бићима у космосу

таласних дужина водоничног атома, а то је равно 160 сантиметара.

Уместо слова — водоник

Водоник је одабран зато што се та елемент понајчешће јавља у васиони. Отуда је у левом горњем углу таблице уцртан знак од два [illegible] спојена цртом — што треба [illegible] ше молекул водоника [illegible] то[illegible]ма. Полази се [illegible] туална бића у [illegible] зачетку [illegible] ни[illegible] појма о водо[illegible] ње материје.

Зракаста фигу[illegible] ним плочице приказ[illegible] ица и датум када је сонда стартовала са Земље према Јупитеру. То је нека врста „космичког календара", који означава датум полетања сонде „Пионир 10".

Атомска мини-централа за Јупитер

Хоће ли овај васионски ребус у слици уопште испунити мисију зависи од готово бескрајног броја неизвесности, у којима су препреке на лету од 630 дана до периферије Јупитера тек само је[illegible]дан делић. Неизвесно је хоће ли се сонда, тешка свега 270 килограма, дансирана досад рекордном брзином од 51.800 км. на час, уопште пробити кроз [illegible] појас, препун малих планета [illegible] налази на путу до Јупитера. [illegible]извесно хоће ли довољно [illegible] „атомска мини-централа" [illegible] снабдевена ова сонда. „А[illegible]-централа" распоређе са [illegible] термоелектрична радио-изотопска генератора, пуњена плутонијумским диоксидом 238. Ово је било потребно јер би сунчане ћелије на овој турнеји биле бесмислене: на Јупитеру је сунчева светлост 27 пута слабија него на Земљи. Кад сонда стигне у подручје Јупитера (крајем идуће године) ова њена атомска „мини-централа" даваће још 140 вати (довољно иначе да се једном сијалицом осветли нормална соба) од којих 26 вати стоје на располагању за функционисање 11 научних инструмената, тешких свега 30 килограма.

Ти инструменти треба онда да саврш[illegible] на Земљу, удаљену од Јупитера преко 800 милиона километара, више од шездесет информационих јединица у секунди. Само четири [illegible] онда сонди да у пролет[illegible] Јупитера прикупи подат[illegible] ника на Земљи. [illegible] сигнала [illegible] де од осам вати, [illegible] де до Земље 45 минута [illegible] сетиће), а још толико је време [illegible] потребно за сваки одговор на контролног центра Пасадена у Калифорнији. Услед велике удаљености снимци које буде чинио, први снимци Јупитерове површине, жеће бити преношени ређе таласима као са „Маринера 9" у претходним излетима ближим планетама, него ће се прикупљати и поново компоновати помоћу ком пјутера.

Пошто пролети поред Јупитера, бржим од 125.000 км на час, сонда „Пионир 10" ће одлетети до спољне ивице хелиосфере и даље у међу[illegible] простор, изван нашег [illegible] најмањ на прилику д[illegible] роглифе Линде [illegible] ан, то је направи[illegible] неизвесно [illegible] те ваде до одго[illegible] ерогли[illegible]фа, са које је[illegible] к сим космичким уче[illegible] но преко 100 милиона долара, остаје још дуг пут.

„ПИОНИР-10" СТИЖЕ НА ЈУПИТЕР 3. ДЕЦЕМБРА 1973.

Пасадена, 8. марта (АФП)

Америчка сонда „Пионир-10" стићи ће на Јупитер 3. децембра 1973. године. До овог закључка експерти НАСЕ дошли су после ручеварења успешно обављене две корекције путање „Пионира-10" према Јупитеру.

signalist project

Васионски хијероглифи

Писмо Линде Саган азбуком водоничних атома и јединицама космичних зрачења, плаћено 100 милиона долара, чека одговор са других звезда

Прва човекова васионска порука, сликовно писмо евентуалним житељима других планета, путује од прошле недеље Јупитеровом сондом „Пионир 10". Аутор тог хијероглифног писма из XX века је Линда Саган, која није у сродству са ауторком „Извесног осмеха" него је жена америчког астронома Карла Сагана, са универзитета Корнел, који је заједно са Френком Дрејком научно кумовао овом подухвату. Линдини хијероглифи су изражени у симболима тако да би их становници да[illegible]ких небеских тела [illegible] схватити [illegible] су интелигентна бића.

Писмо је угравирано у поз[illegible] минијумску плочицу, дугу 2[illegible] ку 15,2 сантиметра, од чије [illegible] сти научници очекују да ће [illegible] лет дуг сто милио[illegible] јање од 3.000 светлосних год[illegible]

Међузвездана шифра [illegible] ни незнаним [illegible] других п[illegible] сонде, као и основне пој[illegible] јању наше планете [illegible] људим[illegible] љи. У доњем делу плочице су [illegible] Сунце (сасвим лево у [illegible] девет планета. Трећа по ред[illegible] ла, одакле је лет сонде, [illegible] правцу Јупитера (пети по реду) [illegible] линијом са стрелицом у Линдиној [illegible] ди да ће могућна бића у васиони [illegible] тити да стрелица показује правац [illegible] тања.

Бројчани симболи при том обја[illegible] вају „васионцима" и релативне удаљено сти девет планета, укључујући и Земљу од Сунца: то су водоравне и усправне цртице, које треба схватити као васионску „километражу" — водоравни знак је нула а усправни јединица. За Меркур је означено на тај начин растојање од Сунца са десет мерних јединица (као 1010), а растојање Земље од Сунца са 26 (као 11010) таквих јединица. На линији путање је уцртана и скица саме сонде.

У десној половини скице, са увећаном контуром сонде у позадини, нацртани су човек и жена са Земље. Подигнутом руком човек даје знак о мирољубивим намерама ове земаљске мисије.

Десно од земаљског пара, означене су и њихове телесне димензије. Као јединица мере узета је таласна дужина једног атома водоника, која износи 20 сантиметара. Висина жене је означена бројем 1000 што (у систему са основом 2, а не 10) означава 8, то јест осам

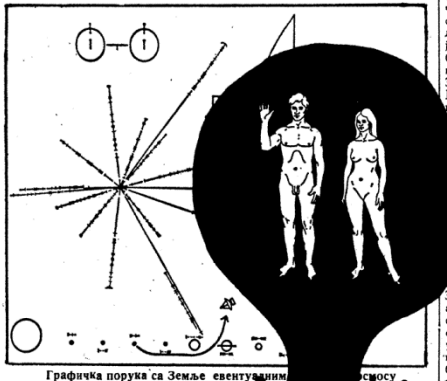

Графичка порука са Земље евентуалним [illegible] осмосу

[illegible] таласни[illegible] атома [illegible] то [illegible]

[illegible] у левом [illegible] знак од два кру[illegible] што треба да [illegible] водоника састављен од [illegible] ли се од претпост[illegible] на бића у васиони имају већ н[illegible] ма о водонику, као зачетку [illegible]

[illegible] ста фигура у левој [illegible] ика [illegible]

[illegible] Хоће [illegible] у [illegible] ли у[illegible] успе[illegible] мисију [illegible] од [illegible] бројем [illegible] у [illegible] ко[illegible] у [illegible] лет [illegible] од 630 [illegible] на до периферије Јупитера [illegible] само је[illegible] дан делић. Неизвесно је хоће ли се сонда, тешка свега 270 килограма, лансирана досад рекордном брзином од 51.800 км. на час, уопште пробити кров астероидни појас, препун малих планета, који се налази на путу до Јупитера. Затим је неизвесно хоће ли довољно енергије лучити „атомска мини-централа" којом је снабдевена ова сонда. „Атомска мини-централа" располаже са четири термоелектрична радио-изотопска генератора, пуњена плутонијумским диоксидом 238. Ово је било потребно јер би сунчане ћелије на овој турнеји биле бесмислене: на Јупитеру је сунчева светлост 27 пута слабија него на Земљи. Кад сонда стигне у подручје Јупитера (крајем идуће године) ова њена атомска „мини-централа даваће још 40 вати (довољно иначе да се једном [illegible]јалицом осветли нормална соба) од [illegible]их 26 вати стоје на располагању за [illegible]нкционисање 11 научних инструме[illegible], тешких свега 30 килограма.

[illegible] инструменти треба онда да еми[illegible] на Земљу, удаљену од Јупитера [illegible] 800 милиона километара, више [illegible]хиљаду информационих јединица у [illegible]нди. Само четири часа остају онда [illegible]ди да у пролетању у близини Јупи[illegible]а прикупи податке потребне научни[illegible]ма на Земљи. Сваки сигнал ове сонде од осам вати, треба да путује до Земље 45 минута (брзином светлости), а још толико је времена потребно за сваки одговор из контролног центра Пасадена у Калифорнији. Услед велике удаљености снимци које буде чинио, први снимци Јупитерове површине, неће бити преношени радио таласима као са „Маринера 9" у претходним излетима близом планетама, него ће се прихватати и поново компоновати помоћу ком [illegible]утера.

Пошто пролети поред Јупитера, брзином од 125.000 на час, сонда „Пионир [illegible]" ће одлетети до спољне ивице хелио[illegible]ре [illegible] у међузвездани простор, [illegible] нашег система. Да ли ће наићи [illegible]илику да остави поруку, хијероглифи [illegible] Саган о животу на Земљи, то [illegible]авно, крајње неизвесно? Од те на[illegible] одгонетања Линдиних хијероглифи [illegible] заједно са сондом и свим [illegible]ним уређајима, утрошено преко [illegible]илиона долара, остаје још дуг пут.

„ПИОНИР-10" СТИЖЕ НА ЈУПИТЕР 3. ДЕЦЕМБРА 1973.

Пасадена, 8. марта (АФП)

Америчка сонда „Пионир-10" стиже на Јупитер 3. децембра 1973. године. До овог закључка експерти НАСЕ дошли су после јучерашње успешно обављене две корекције путање „Пионира-10" према Јупитеру.

signalist project

Васионски хијероглифи

Писмо Линде Саган азбуком водоничних атома и јединицама космичних зрачења, плаћено 100 милиона долара, чека одговор са других звезда

Прва човекова васионска порука, сликовито писмо евентуалним житељима других планета, путује са прошле недеље Јупитеровим сонцем „Пионир 10". Аутор тог хијероглифског писма из XX века је Линда Саган, која није у сродству са аутором „Изгубљене осмица" него је жена америчког астронома Карла Сагана, са универзитета Корнел, који је заједно са Френком Дрејком научно кумовао овом подухвату. Линдини хијероглифи су изражени у симболима тако да би их становници далеких небеских тела могли схватити ако су интелигентна бића.

Писмо је утиснуто у позлаћ[illegible] минијумску плочицу, дугу 22,[illegible] ху 15,2 сантиметра, од чије [illegible] сти научници очекују да [illegible] лет дуг сто милиона годи[illegible] јање од 3.000 светлосн[illegible]

Међузвездана шифра [illegible] ни незнаним бићима других [illegible] сонде, као и основне подат[illegible] њиву наше планете и [illegible] ди. У доњем делу плочице [illegible] Сунце (десним лево у угл[illegible] девет планета. Треће по р[illegible] ља, одакле је лет сонде, [illegible] правцу Јупитера (четврти по реду) [illegible] линијом са стрелицом, у Линдин[illegible] ди да ће могућна бића у васионс[illegible] схватити да стрелица показује правац кретања.

Бројчани симболи при том објашњавају „васионска" и релативне удаљености девет планета, укључујући и Земљу, од Сунца: то су водоравне и усправне цртице, које треба схватити као васионску „километражу" — водоравни знак је нула а усправна јединица. За Меркур је означено на тај начин растојање од Сунца са десет мерних јединица (као 1010), а растојање Земље од Сунца са 26 (као 11010) таквих јединица. На линији путање је уцртана и скица саме сонде.

У десној половини скице, са увећаном контуром сонде у позадини, нацртани су човек и жена са Земље. Подигнутом руком човек даје знак о мирољубивим намерама ове земаљске мисије.

Десно од земаљског пара, означене су и њихове телесне димензије. Као јединица мере узета је таласна дужина једног атома водоника, која износи 20 сантиметара. Висина жене је означена бројем 1000 што (у систему са основом 2, а не 10) означава 8, то јест осам таласних дужина водоничног атома, а то је равно 160 сантиметара.

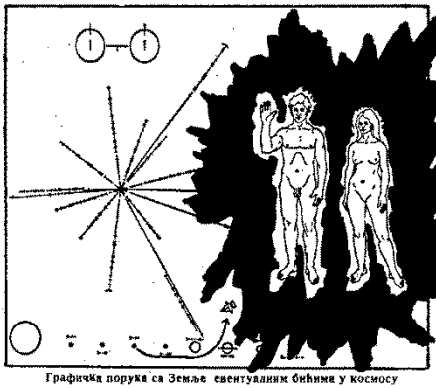

Графичка порука са Земље евентуалним бићима у космосу

[illegible] водоник[illegible] ан што што се т[illegible] у васиони[illegible] лу таблице [illegible] спојена [illegible] ице м[illegible] ва ато[illegible] ког [illegible] о водонику, [illegible] ивотне [illegible] овини [illegible] Сунца и [illegible] ка са Зем[illegible] врста [illegible] означава [illegible] ионир 10".

[illegible] ли за [illegible] итер

Хоће ли ов[illegible] васионски ребус, у слици уопште испунити мисију зависи од готово бескрајног броја неизвесности, у којима су препреке на лету од 650 дана до периферије Јупитера тек само један делић. Неизвесно је хоће ли се сонда, тешка свега 270 килограма, лансирана досад рекордном брзином од 51.800 км. на час, уопште пробити кроз астероидни појас, препун малих планета, који се налази на путу до Јупитера. Затим је неизвесно хоће ли довољно енергије лучити „атомска мини-централа" којом је снабдевена ова сонда. „Атомска мини-централа" располаже са четири термоелектрична радио-изотопска генератора, пуњена плутонијумским диоксидом 238. Ово је било потребно јер би сунчане ћелије на овој турнеји биле бесмислене: на Јупитеру је сунчева светлост 27 пута слабија него на Земљи. Кад сонда стигне у подручје Јупитера (крајем јануара године) ова мала атомска „мини-централа даваће још 140 вати (довољно иначе да се једном просјалицом осветли нормална соба) од којих 26 вати стоје на располагању за функционисање 11 научних инструмената, тешких свега 30 килограма.

Ти инструменти треба онда да анализирају на Земљу, удаљену од Јупитера преко 800 милиона километара, више од хиљаду информационих јединица у секунди. Само четири часа остају онда њима да у пролетању у близини Јупитера прихвати податке потребне научницима на Земљи. Сваки сигнал ове сонде од осам вати, треба да путује до Земље 45 минута (брзином светлости), а још толико је времена потребно за сваки одговор из контролног центра Пасадена у Калифорнији. Услед велике удаљености снимци које буде чинио, први снимци Јупитерове површине, неће бити преношени радио таласима као са „Марињера 9" у претходним кампањама ближим планетама, него ће се прикупити и поново компоновати помоћу ком пјутера.

Пошто пролети поред Јупитера, брзином од 125.000 на час, сонда „Пионир 10" ће одлетети до спољне ивице хелиосфере и даље у међузвездани простор, изван нашег система. Да ли ће наићи на прилику да остави поруку, хијероглифе Линде Сагана о животу на Земљи, то је, наравно, крајње неизвесно? Од те куде до одгонетања Линдиних хијероглифа, за које је, заједно са сондом и свим космичким уређајима, утрошено преко 100 милиона долара, остаје још дуг пут.

„ПИОНИР-10" СТИЖЕ НА ЈУПИТЕР 3. ДЕЦЕМБРА 1973.

Пасадена, 8. марта (АФП)

Америчка сонда „Пионир-10" стићи ће на Јупитер 3. децембра 1973. године. До овог закључка експерти НАСЕ дошли су после истраживања успешно обављене две корекције путање „Пионира-10" према Јупитеру.

signalist project

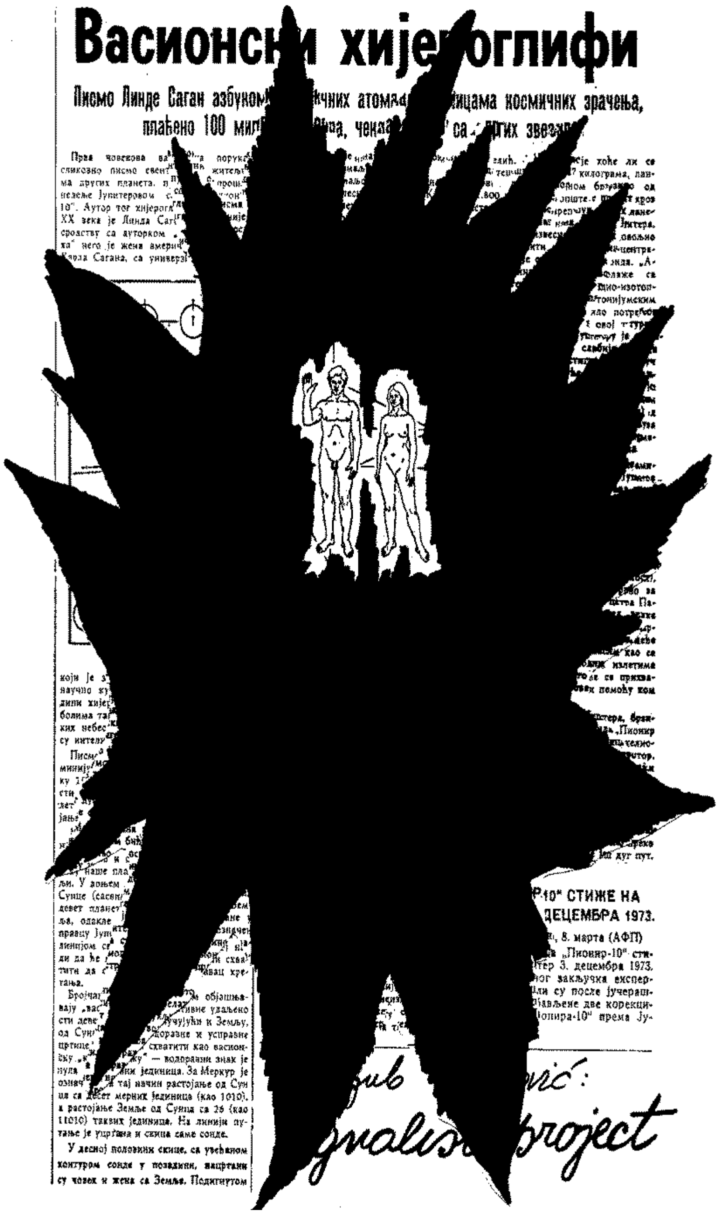
ДЕЦЕМБРА 1973.
project

Васионски хијероглифи

Писмо Линде Саган азбуком водоничних атома и јединицама космичних зрачења, плаћено 100 милиона долара, чека одговор са других звезда

Прва човекова васионска порука, стиковно писмо евентуалним житељима других планета, путује од просле недеље Јупитеровом сондом „Пионир 10". Аутор тог хијерографског писма из XX века је Линда Саган, која пише у сродству са аутором „Повесног осмеха" чега је жена америчког астронома Карла Сагана, са универзитета Корнел, који је заједно са Френком Дрејком научно кумовао овом подухвату. Линдини хијероглифи су изражени у симболима тако да би их становници далеких небеских тела могли схватити ако су интелигентна бића.

Писмо је утиснуто у позлаћену алуминијумску плочицу, дугу 22,9 а широку 15,2 сантиметра, од чије постојаности научници очекују да ће издржати лет дуг сто милиона година, или растојање од 3.000 светлосних година.

Међузвездана шифра треба да објасни незнаним бићима других порекла ову сонду, као и основне појмове о постојању наше планете и о људима на Земљи. У доњем делу плочице су нацртани Сунце (највећи лево у углу) и његових девет планета. Треће по реду је Земља, одакле је лет сонде, лансиране у правцу Јупитера (четврти по реду) означен линијом са стрелицом, у Линдиној мисли да ће могућна бића у васиони схватити да стрелица показује правац кретања.

Бројчани симболи при том објашњавају „васионским" и релативне удаљености девет планета, укључујући и Земљу, од Сунца; то су водоравне и усправне цртице, које треба схватити као васионску „километражу" — водоравни знак је нула а усправни јединица. За Меркур је означено на тај начин растојање од Сунца са десет мерних јединица (као 1010), а растојање Земље од Сунца са 26 (као 11010) таквих јединица. На линији путање је уцртана и сијца саме сонде.

У десној половини скице, са увећаном контуром сонде у позадини, нацртани су човек и жена са Земље. Подигнутом руком човек даје знак о мирољубивим намерама ове земаљске мисије.

Десно од земаљског пара, означене су и знакове телесне доменизије. Као јединица мере узета је таласна дужина једног атома водоника, која износи 20 сантиметара. Висина жене је означена бројем 1000 пута (у систему са основом 2, а не 10) означава 8, то јест осам дана дужи. Неизвесно је хоће ли се сонда, тешка свега 270 килограма, лансирана досад рекордном брзином од 51.800 км. на час, успоставити кроз астероидни појас, препун малих планета, који се налази на путу до Јупитера. Затим је неизвесно хоће ли довољно енергије лучити „атомска мини-централа" којом је снабдевена ова сонда. „Атомска мини-централа" располаже са четири термоелектрична радио-изотопска генератора, пуњена плутонијумским диоксидом 238. Ово је било потребно јер би сунчане ћелије на овој туриста биле бесмислене: на Јупитеру је сунчева светлост 27 пута слабија него на Земљи. Кад сонда стигне у подручје Јупитера (крајем идуће године) ова мала атомска „мини-централа даваће још 140 вати (довољно иначе да се једном сијалицом осветли нормална соба) од којих 26 вати стоје на располагању за функционисање 11 научних инструмената, тешких свега 30 килограма.

Ти инструменти треба онда да емитују на Земљу, удаљену од Јупитера преко 600 милиона километара, знаке од низа информационих јединица у секунди. Само четири часа остају онда сонди да у пролазу у близини Јупитера прикупи податке потребне научницима на Земљи. Сваки сигнал ове сонде од осам вати, треба да путује до Земље 45 минута (брзином светлости), а још толико је времена потребно за сваки одговор из контролног центра Пасадена у Калифорнији. Услед велике удаљености снимци које буде чинио, при снимци Јупитерове површине, неће бити преношени радио таласима као са „Маринера 9" у претходним излетима ближим планетама, него ће се прикупљати и поново компоновати помоћу ком путера.

Пошто пролети поред Јупитера, брзином од 125.000 км на час, сонда „Пионир 10" ће одлетети до спољне ивице хелиосфере и даље у међузвездани простор, изван нашег система. Да ли ће наићи на прилику да остави поруку, хијероглифе Линде Саган о животу на Земљи, то је, наравно, крајње неизвесно? Од те даде до одгонетања Линдиних хијероглифа, за које је, заједно са сондом и свим космичким зрачењима, утрошено преко 100 милиона долара, остаје још дуг пут.

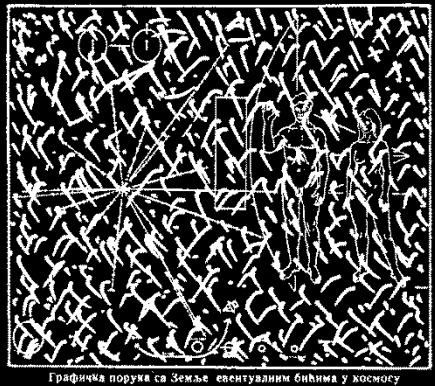

Графичка порука са Земље евентуалним бићима у космосу

Уместо слова — водоник

Водоник је одабран зато што се тај елемент понајчешће јавља у васиони. Отуда је у левом горњем углу таблице уцртан знак од два кружића спојена цртом — што треба да симболише молекул водоника састављен од два атома. Поврх се од претходеће да евентуална бића у васиони имају већ неког појма о водонику, као зачетку животне материје.

Зракаста фигура у левој половини плочице приказује положај Сунца и датум када је сонда стартовала са Земље према Јупитеру. То је нека врста „космичког календара", који означава датум полетања сонде „Пионир 10".

Атомска мини-централа за Јупитер

Хоће ли овај васионски ребус у стени успоставити испитати мисију ванки од готово бескрајног броја неизвесности, у којима су препреке на лету од 630 дана до периферије Јупитера тек само је

„ПИОНИР-10" СТИЖЕ НА ЈУПИТЕР 3. ДЕЦЕМБРА 1973.

Пасадена, 8. марта (АФП)

Америчка сонда „Пионир-10" стићи ће на Јупитер 3. децембра 1973. године. До овог закључка експерти НАСЕ дошли су после ојачавања успешно обављене две корекције путање „Пионира-10" према Јупитеру.

signalist project

Васионски хијероглифи

signalist project

ЗБОГОМ „ПИОНИРУ“

ШЕСТ И ПО ГОДИНА ЛЕТА АМЕРИЧКЕ СВЕМИРСКЕ СОНДЕ

»Пионир« стигао до Сатурна

Планета о којој се врло мало зна. — Претпоставке о могућним примитивним облицима живота на сателиту Титан

Маутен Вју (Калифорнија) 2. септембра (АП, УПИ, АФП, Ројтер)

После путовања од шест и по година, јуче се америчка свемирска сонда „Пионир 2" приближила планети Сатурн, после Јупитера највећој планети у Сунчевом систему. „Пионир 2" прошао је поред загонетних Сатурнових прстенова на растојању мањем од две хиљаде километара и надлетео његове облаке на висини од 22.000 километара.

Стручњаци Ејмсовог истраживачког центра у Калифорнији, који прате лет „Пионира 2", с нестрпљењем очекују драгоцене фотографије планете, њених прстенова и сателита, међу којима и податке о сателиту Титан за који се претпоставља да је веома сличан Земљи и на коме можда постоје неки облици примитивног живота. Снимке Титана су управо добили.

„Пионир 2" лансиран је из центра у Кејп Кенедију на Флориди 6. априла 1973. године и досад је обавио низ значајних задатака међу којима и надлетање Јупитера децембра 1974. године. Досад је сонда, чија тежина износи 258 килограма, превалила пут од три милијарде километара. За време краткотрајног боравка у близини Сатурна камере на „Пиониру 2" снимиће серију од 100 до 150 фотографија од којих ће већина пружити до сада непознату слику велике планете, пречника 120 хиљада километара.

Поред тога, задатак „Пионира 2" је да на Сатурну утврди присуство електрона што би могао бити знак за постојање магнетног поља око планете.

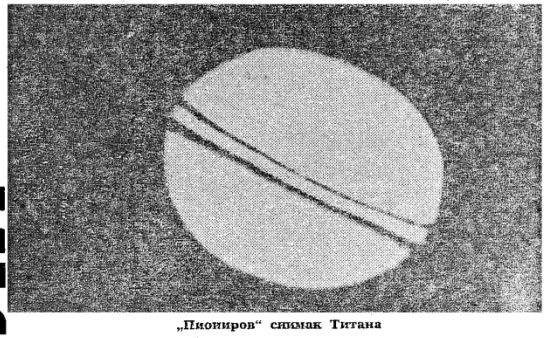

„Пиониров" снимак Титана

3. септембар 1979.

ЗБОГОМ »ПИОНИРУ«

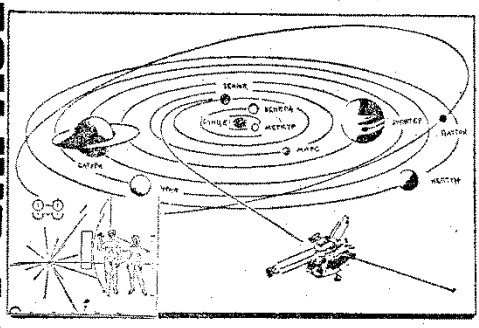

„Пионир 10", постао је први предмет начињен људском руком који је напустио Сунчев систем, пошто је у понедељак изашао из орбите Нептуна, тренутно најудаљеније планете (јер је Плутон у оном делу своје елиптичне путање који је ближи Сунцу). Лансиран 1972. године, у петогодишњу мисију која је укључивала испитивање Јупитера и Сатурна, „Пионир 10" је надмашио очекивања научника, настављајући да на Земљу одашиље сигнале и после испуњења првобитног задатка. Тако је недавно пружио доказе да Сунчева атмосфера „дише". Штавише, од „Пионира" се очекује да ускоро евентуално потврди постојање десете планете Сунчевог система. У сваком случају, летелица је кренула у непознато, са изгледима да лети вечито, налазећи сваких седмог година на нови звездани систем. За случај да буде примећен од неких интелигентних бића, на спољашности је плоча са симболима који објашњавају његово порекло (детаљ у углу шеме „Пионировог" лета кроз Сунчев систем).

Среда, 15. јун 1983.

„Пионир 10” утихнуо

Последњи сигнал стигао када је била 11,2 милијарди километара од Земље

„Пионир 10“, прва свемирска летелица која је напустила Сунчев систем, коначно је утихнула, удаљивши се више милијарди километара од Земље на путовању које је трајало готово 31 годину.

Последњи сигнал примила је 22. јануара Мрежа за далеки свемир у Лабораторији за млазни погон у Пасадени, под окриљем НАСА. У то време „Пионир 10“ био је удаљен 11,2 милијарди километара, а његовом одзиву, који је путовао брзином светлости, требало је 11 сати и 20 минута да стигне до земаљског пријемника.

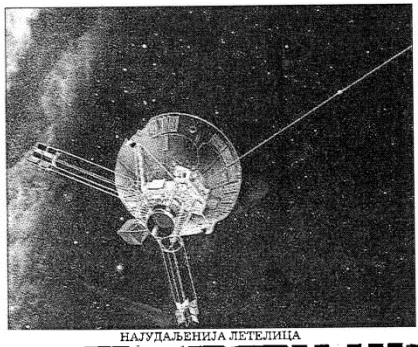

НАЈУДАЉЕНИЈА ЛЕТЕЛИЦА

Овај сигнал, као и претходна два, био је врло слаб. Мрежа за далеки свемир није успела да ухватити ништа с „Пионира 10“ у последњем покушају успостављања везе 7. фебруара. Нови покушаји нису предвиђени.

„Пионир 10“ послат је 2. марта 1972. на 21-месечни пут. Био је прва свемирска летелица која је прошла кроз астероидни појас и изблиза снимила Јупитер. Године 1983. мимоишао је далеку орбиту Плутона и постао први предмет, начињен људском руком, који је напустио Сунчев систем.

Иако је подухват службено окончан 1997. године, научници су наставили да одржавају везу с летелицом, у склопу проучавања комуникационе технологије за будући програм „Међузвездани брод“. „Пионир 10“ није слао телеметриске податке од 27. априла прошле године.

Летелица носи златну плочу с поруком добре воље и картом на којој је уцртан положај Земље у Сунчевој породици. Наставиће да путује према звезди Алдебаран у сазвежђу Бика, а биће јој потребно два милиона година да стигне тамо.

9. март 2003.

СВЕМИРСКА СОНДА ПОТПАЛА ПОД УТИЦАЈ ДОСАД НЕПОЗНАТЕ СИЛЕ

МИСТЕРИЈА "ПИОНИРА 10"

Брзина летелице смањиће се за шест миља на сат

СВЕМИРСКА сонда „Пионир 10", прва која је успела да прође кроз појас астероида и да 1973. године изблиза осмотри и сними планету Јупитер, можда је потпала под утицај непознате силе природе, због које би могло да дође до промене постојећих закона физике.

Истраживачи из Калифорнијске корпорације за ваздушни простор кажу да летелицу - која је 1988. заувек напустила Сунчев систем - нека непозната сила готово неприметно успорава. Као да је вуче уназад ка Сунцу.

Овај ефекат се не смањује иако „Пионир 10", баш као и „близанац" и наследник „Пионир 11", путују све дубље у свемир.

Др Филип Лејнг, члан тима који прати летелицу, објашњава да једино присуство досад непознате силе природе може да објасни „бизарно понашање" легендарне сонде.

- Ниједна постојећа теорија не може да нам каже зашто се брзина „Пионира 10" и „Пионира 11", која сада износи 27.000 миља на сат, сваког века смањује за тачно шест миља на сат. Није у питању гравитација или ефекти соларне радијације, јер би се онда та сила смањивала, а у ствари је константна - наводи Лејнг за британски „Телеграф". - Није реч ни о квару на сонди, а нелогично би било и да их привлачи неко друго сунце.

Иако ова слабашна сила - ма какво било њено порекло - не звучи као преозбиљна појава, научници се спремају за нову револуцију. Др Данкан Стил, астроном са Универзитета Салфорд, каже да ће, ако се утврди да је сила заиста „нешто ново", ефекти на „космичкој скали" бити огромни.

- Та сила могла би да промени број комета које ће у наредним милионима година ићи на Земљи, и које би могле да имају последице по живот на нашој планети - наводи Стил. - Уз то, она показује да можда о гравитацији не знамо онолико колико смо мислили.

„Пионир 10" лансиран је 2. марта 1972. из центра НАСА „Кејп Канаверал". Већ следеће године послао је најбоље и најдетаљније фотографије Јупитера и Сатурна.

М. Ч. П.

ВАНЗЕМАЉЦИ

„ПИОНИР 10" спреман је и за контакт са ванземаљским животом. Укопико на свом путовању до удаљених звезда - до прве ће стићи за неколико хиљада година - наиђе на ванземаљце, они ће на њему наћи „космичку поруку у боци": позлаћену алуминијумску плочу са фигурама човека и жене и „мапом" порекла човечанства.

Субота, 18. септембар 2010.

КОМУНИКАЦИЈА–БИЋЕ–МИШЉЕЊЕ

Комуникација (lat. communicatio) саопштавање, саопштење; веза опхођење, општење, додир; саобраћај, саобраћајница. *Комуникативан (lat. comunicativus*) преношљив, који се лако преноси на другога; саопштљив, који радо исказује своје мисли другоме; разговоран; приступачан. *Комунитет (1at. communitas)* заједница; смисао за заједницу опште добро. Комуницирати *(1at. communicare)* позаједничити, позаједничавати, учинити заједничким; саопштити, саопштавати, објавити, изнети (или износити) на јавност; бити у вези с ким, дописивати се, општити. *Комуникацио идиоматум (novolat. communicatio idiomatum)* сједињеност својстава божанских и људских.

Комуникација је у самој основи бића. Елемент је и чињеница његовог постојања. Несумњива мера хода и раста од првобитне рудиментарне ка моћној планетарној свести. Комуницирам (општим), дакле постојим, дакле стварам. Бит је комуникације вишезначна у најдубљем смислу те речи. Она је и друштвеноисторијска и егзактна и уметничка и субјективна у њеном најинтимнијем, најљудскијем аспекту. Њене методе, њене моћи и слабости су затворени кругови друштва, временом, простором, вером, језиком, технолошким средствима везаних заједница, оазе бића чврсто сплетених невидљивим али тешко кидљивим нитима. Она је ту крвоток и нервни систем једног компликованог организма, али уједно и

његова подмукла болест која ће га уништити оног тренутка када осети да је постао сам себи довољан и да јој онемогућује даљу експанзију. Њена средства су степеници цивилизације. Комуникација је темељ и храна човекових открића. Чудовиште из бајке које само себе прождире и поново се рађа све веће и све незаситије.

У сигналистичкој комуникацији чији је основни циљ да нам омогући истраживање бића у немирењу са ентропијском хладноћом свега оног што нас окружује (времена, ствари, поретка и закона) исказује се и сврха сигнализма као одређеног начина мишљења.

Сигналистичко је биће будуће биће. Биће перманентне и увек наново освајане будућности; оне исте која га чека на међашима плаве планете, или оне већ видљиве на кружним путањама Сунчевог система, или оне још увек сањане у тамним дубинама застрашујуће галаксије. Где су, дакле, границе овој растућој комуникатибилности сигналистичког феникса који се храни пепелом сопственог духа и чија је мисао у непрестаној дијалектичкој игри? Где су границе тога, у неуротичком грчу повратно-спреговске експлозије информација, освајачки захукталог бића? Њих нема, заправо, оне су непредвидљиве као што су непредвидљиве и границе мишљења.

Мишљење утире путеве бићу. Оно је тај вечити истраживач, који залази иза граница видљивог и опипљивог, иза граница релативног реда и мира у подручја тек освојених светова. Криза класичне и традиционалне уметности пре свега је у кризи мишљења. Немоћ да се изађе из зачараног круга одре-

ђених система вредности и знања, немоћ да се „креирају нове пропозиције уметности" (Kosuth), затварају биће уметника у испразне просторе познатог, очекиваног, немишљеног и понављаног. Свест уметника постаје, у овом случају, репродуктивна машина превазиђеног мишљења. Мишљења које је уствари, то и престало да буде оног тренутка када је престало бити трагалачко и откривачко.

Сигналистичко мишљење отвара путеве новоцивилизацијском, визуелном и тоталкомуникативном бићу. Бићу игре и знака, планетарне свести, дубоко интуитивних и високо интелектуалних моћи. То је моћ информативне и освајачке комуникације која зрачи вишесмисленошћу свога по/кретања к истинама и стварима, не само датим већ и обележеним знаком нашег тешког и стрпљивог трагалачког искуства.

У томе су и бескрајне могућности овог бића на плану уметности, ослобођеног сваке строге уцељаности ограничених простора, трошнога материјала, ступидних историјских куриозитета и сводљивих тренутака свакодневнице. Уметност се дематеријализује, почиње се догађати, а то се њено догађање све више одвија у сфери мишљења. Оно што излази у свет, заправо, што се уклапа у слику видљивог света чињеница и ствари (досад су то били предмети уметности, односно уметност обликована у било којем материјалу), сада је само документ, упутство, пројекат, језички, визуелни, звучни или тактилни опис процеса уметничког мишљења.

Овде стижемо до момента када се сигналистичко мишљење и оно што смо означили као уметност идентификују нашавши своју заједничку тачку

у перманентном истраживању природе бића и природе уметности, дубина неизвесног и неодређеног, крећући према неком невидљивом и будним оком смрти замагљеном одредишту, које ће можда опет бити само импулс једног новог и узбудљивог, невиним ореолом бесконачности овенчаног почетка.

1973.

НАПОМЕНА

Циклус песама “Киборг” настао је 1983. године. Исте године објављен је у “Књижевним новинама” (2. VI 1983), а следеће у мојој књизи "Нокаут".

“Киборг” је, уствари, вербална варијанта, и саставни део, визуелне поеме “Васионски хијероглифи” настале једанаест година раније – 1972. Те године са Кејп Кенедија у Флориди лансиран је у Свемир “Пионир-10”. Циљ ове космичке сонде био је истраживање Астероидног појаса и планете Јупитер. Поред лабораторијских инструмената “Пионир-10” носио је и прву човекову интерстеларну поруку евентуалним бићима других светова. Ово шифровано космичко писмо угравирано је у позлаћену алуминијумску плочицу за коју се верује да ће издржати лет дуг сто милиона земаљских година, или међузвездано растојање од 3.000 светлосних година.

Космичко писмо сачинила је Линда Саган, жена познатог америчког астрофизичара и SF писца Карла Сагана.

Визуелну поему “Васионски хијероглифи”, насталу мојим интервенцијама на једном тексту у листу “Политика” поводом лансирања “Пионира-10”, излагао сам на самосталној изложби “Сигналистичка истраживања 1. (комуникација, око)” у Галерији Студентског културног центра (26. II – 9. III 1973). Тим поводом написан је и у каталогу изло-

жбе штампан манифест “Комуникација – биће – мишљење”.

Делови ове визуелне поеме и манифест, преведен на енглески, излагани су на бројним изложбама и објављивани у листовима, часописима, антологијама, каталозима и зборницима:

- "Vasionski hijeroglifi" u J. H. Kocman "Love", Brno, 1972.
- "Vasionski hijeroglifi" u Ida Biard "French Window", Paris, 1972 – 1973.
- "Signalist Project" (Kosmički hijeroglifi) u Jan Shwalczyk "Kontrapunkt", Wroclaw, 1972.
- "Communication – Being – Thought" u Jan Shwalczyk "Kontrapunkt", Wroclaw, 1972.
- "Signalist project" (Vasionski hijeroglifi) u zborniku "Contacts" (1971 – 1973), Vehicule Press, Montreal, 1973.
- "Communication – Being – Apprehension" u zborniku "A conceptographic Reading of our World Thermometer", W. O. R. K. S., Calgary, 1973.
- "Vasionski hijeroglifi" u "Mix magazine" no. 5, jan-feb-mar 1974, Wolfille, Nova Scotia, Canada.
- "Communication – Being – Thought" u katalogu "Sygnifying", The Kyoto Municipal Museum of Art, Kyoto, november, 1974.
- "Vasionski hijeroglifi" u katalogu "Mantua Mail 78", Casa des Montegna, Mantova, 1978.
- "Communication – Being – Thought" u časopisu "Doc(k)s", no. 12 ete 1978, Ventabren – Paris.
- "Vasionski hijeroglifi" u zborniku "Poesia e prosa delle avangardie", Factotum-book 1, "Lotta Poetica"

1971 – 1975, edizioni Factotum-art, Calaone-Baone (PD) 1978.

- "Vasionski hijeroglifi" (Signalist Project) u katalogu "Mail, Etc. Art" (a traveling correspondence art exhibition), University of Colorado, Boulder, 1979.

- "Signalist Project" (Cosmic Communication) u Michael Crane and Mary Stofflet "Correspondence Art", Contemporrary Art Press, San Francisco, 1984.

- "Communication – Being – Thought" u Michael Crane and Mary Stofflet "Correspondence Art", Contemporrary Art Press, San Francisco, 1984.

- "Vasionski hijeroglifi" u "Novi život" no. 12, 1989.

Четири колажа (визуелне песме): “Пионир стигао до Сатурна”, “Збогом Пиониру”, “Пионир-10 утихнуо” и “Мистерија Пионира 10“ настали су док сам пратио лет прве космичке летилице, начињене људском руком, која је напустила Сунчев систем.

М. Т.

БЕЛЕШКА О АУТОРУ

Мирољуб Тодоровић рођен је 5. III 1940. године у Скопљу. Осмогодишњу школу учио је у местима око Велике Мораве, гимназију у Нишу, дипломирао је на Правном факултету у Београду. Оснивач је и теоретичар сигнализма, српског (југословенског) неоавангардног стваралачког покрета и уредник *Интернационалне ревије Сигнал*. Пише поезију, прозу, есеје и бави се мултимедијалном уметношћу.

Објављене књиге поезије: *Планета* (1965), *Сигнал* (1970), *Kyberno* (1970), *Путовање у Звездалију* (1971), *Свиња је одличан пливач* (1971), *Степениште* (1971), *Поклон-пакет* (1972), *Наравно млеко пламен пчела* (1972), *Тридесет сигналистичких песама* (1973), *Гејак гланца гуљарке* (1974), *Телезур за тракање* (1977), *Инсект на слепоочници* (1978), *Алгол* (1980), *Textum* (1981), *Чорба од мозга* (1982), *Гејак гланца гуљарке* (друго проширено издање, 1983), *Chinese Erotism* (1983), *Нокаут* (1984), *Дан на девичњаку* (1985), *Заћутим језа језик језгро* (1986), *Поново узјахујем Росинанта* (избор из поезије,1987), *Белоушка попује кишницу* (1988), *Soupe de cerveau dans l Europe de l Est* (1988), *Видов дан* (1989), *Радосно рже Рзав* (1990), *Трн му црвен и црн* (1991), *Амбасадорска кибла* (1991), *Сремски ћеван* (1991), *Дишем. Говорим* (1992), *Румен гуштер кишу претрчава* (1994), *Стриптиз* (1994), *Девичанска Византија* (1994), *Гласна гаталинка* (1994), *Ис-*

пљувак олује (1995), *У цара Тројана козје уши* (1995), *Планета* (заједно са поемом *Путовање у Звездалију* друго проширено издање, 1995), *Смрдибуба* (1997), *Звездана мистрија* (1998) *Електрична столица* (1998), *Рецепт за запаљење јетре* (1999), *Азурни сан* (2000), *Пуцањ у говно* (2001), *Гори говор* (2002), *Фонети и друге песме* (2005), *Плави ветар* (2006), *Паралелни светови* (2006), *Рана, реч и песма* (коаутор, 2007), *Златно руно* (2007), *Свиња је одличан пливач и друге песме* (2009), *Љубавник непогоде* (2009), *Глад за неизговорљивим* (2010).

Књиге прозе: *Тек што сам отворила пошту* (епистоларни роман, 2000), *Дошетало ми у уво* (шатро приче, 2005), *Прозор* (снови, 2006), *Шатро приче* (2007), *Лај ми на ђон* (Интернет издање, 2007), *Шокинг- блу* (шатро роман, 2007), *Киснем у кокошињцу* (шатро жваке, 2008), *Боли ме блајбингер* (шатро роман, 2009), *Стално проваљује буве* (Интернет издање, 2009), *Торба од врбовог прућа* (кратке приче, 2010), *Дневник 1989* (Интернет издање, 2011), *Дневник 1985* (2012), *Дневник сигнализма 1979 – 1983*, (2012), *Apeiron* (интернет издање, 2013).

Књиге есеја и полемика: *Signalism* (на енглеском, 1973), *Сигнализам* (1979), *Штеп за шуминдере – ко им штрика црева* (1984), *Певци са Бајлонсквера и моја фрка са њима* (1986), *Дневник авангарде* (1990), *Ослобођени језик* (1992), *Игра и имагинација* (1993), *Хаос и Космос* (1994), *Ка извору ствари* (1995), *Планетарна култура* (1995), *Жеђ граматологије* (1996), *Signalism Yougoslav creative movement* (1998), *Miscellaneae* (2000), *Поетика сиг-*

нализма (2003), *Токови неоавангарде* (2004), *Језик и неизрециво* (2011), *Време неоавангарде* (2012).

Књиге за децу: *Миш у обданишту* (2001), *Блесомер* (2003).

Антологије: *Сигналистичка поезија* (1971), *Конкретна, визуелна и сигналистичка поезија* (1975), *Mail Art – Mail Poetry* (1980).

Bookworks: *Фортран* (1972), *Approaches* (1973), *Signal-Art* (1980), *Златибор* (1990), *Шумски мед* (1992).

Поезија, есеји и интермедијални радови Мирољуба Тодоровића објављивани су на више језика у антологијама, зборницима, каталозима, листовима и часописима: Италије, Мађарске, Аустрије, Немачке, Француске, Шпаније, Португала, Швајцарске, Чешке, Пољске, Литваније, Шведске, Русије, Финске, Исланда, Велике Британије, Данске, Холандије, Белгије, САД, Канаде, Мексика, Уругваја, Бразила, Nове Каледоније, Јужне Кореје, Јапана и Аустралије.

Овај аутор имао је четрнаест самосталних, а излагао је на преко шест стотина колективних међународних изложби цртежа, колажа, визуелне поезије, мејл-арта и концептуалне уметности.

Награде: "Павле Марковић Адамов" 1995. године, за поетски опус и животно дело; "Оскар Давичо", за најбољу књигу објављену у 1998. години (*Звездана мистрија*); "Тодор Манојловић" 1999. године, за модерни уметнички сензибилитет; "Вукова награда" 2005. године, за изузетан допринос развоју културе у Србији и на свесрпском културном простору; награда Вукове задужбине за уметност 2007. године

за збирку песама *Плави ветар*; награда "Златно слово" 2008. за књигу *Шатро приче* у издању Српске књижевне задруге као "најбоље књиге кратке прозе објављене у 2007. години"; "Признање Крлежа за животно дело" 2010; "Повеља за животно дело" Удружења књижевника Србије 2010 и "Златни беочуг" 2011 за трајни допринос култури Београда.

http://www.miroljubtodorovic.com
http://signalism1.blogspot.com

САДРЖАЈ

КИБОРГ 5

Цезаре старкељо зашто храниш птице 7
Уђи ћеш у шифру и постати нем 9
Кроз свирале свемира 10
Зангези 12
Плава гусеница течног кисеоника 14
Кртице подривају обале океана 16
На моме длану невино око јагорчевине 17
Пићеш кобиље млеко 18
Киборг 20
Од твоје поноћи скројићу бисерну шкољку 21
Рекао си експлозија Азије 23
У олујном ветру под непознатим сазвежђима 24
Када нам мраз прикуца срце дивљим ружама 26
Теку црвене и жуте ламе 27
С мирисом љубичице с иловачом 28
Да ли сте чули пса како завија 30

ВАСИОНСКИ ХИЈЕРОГЛИФИ (Визуелна поема) .. 31

ЗБОГОМ "ПИОНИРУ" 51

КОМУНИКАЦИЈА – БИЋЕ – МИШЉЕЊЕ 57

НАПОМЕНА 61

БЕЛЕШКА О АУТОРУ 65

Мирољуб Тодоровић
КИБОРГ

Издавач
КИЗ АЛТЕРА
Живојина Жујовића 2

За издавача
Милан И. Арнаут, директор

Прелом текста
Студио АР...Т

Штампа
КИЗ АЛТЕРА

Формат
13 x 20

Обим
5 шт. табака

Тираж
300 примерака

Штампа завршена
Новембар 2013.

Пласман
КИЗ АЛТЕРА
Београд, Живојина Жујовића 2
Тел. +381 11 308 72 78
kizalter@eunet.rs, www.alterabooks.com

ISBN 978-86-6007-137-0

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

821.163.41-1

ТОДОРОВИЋ, Мирољуб, 1940-
Киборг / Мирољуб Тодоровић. - Београд : Алтера, 2013 (Београд : Алтера). - 71 стр. : илустр. ; 21 cm

Тираж 300. - Напомена: стр. 61-63. - Белешка о аутору: стр. 65-68.

ISBN 978-86-6007-137-0

COBISS.SR-ID 202590732